JAN / FEB 2006

PROCESSED
APR 1 8 2006
GTU LIBRARY

SOLIA

THE HERALD

JACKSON, MI

VOL. LXXI, No.s 1-2

EXPULSION OF ADAM FROM PARADISE

SOLIA
THE HERALD

CHAIRMAN:
Most Rev. Archbishop Nathaniel Popp

VICE-CHAIRMAN:
Right Rev. Bishop Irineu Duvlea
ENGLISH EDITOR / SECRETARY:
Archdeacon David Oancea
ROMANIAN EDITOR:
Rev. Fr. Anton Frunză
STAFF:
Hieromonk Calinic Berger Ph.D.
Rev. Dr. Remus Grama
Rev. Dr. Cornel Todeasa
Hdcn. Sebastian Dumitrascu
Mr. Mark Chestnut
Mr. Tom Rosco

SOLIA — THE HERALD (ISSN 0038-1039) is published monthly for $15.00 per year: United States, $20.00 per year: Canada, and $25.00 per year in other countries by The Romanian Orthodox Episcopate of America, 2535 Grey Tower Road, Jackson, MI 49201-9120. Periodicals postage paid at Jackson, Michigan, and additional offices. Phone: (517) 522-3656, Fax: (517) 522-5907. E-mail: solia@roea.org. Internet: http://www.roea.org.

POSTMASTER: Send address changes to: SOLIA — THE HERALD, P.O. Box 185, Grass Lake, MI 49240-0185, U.S.A.

Articles and news published in SOLIA do not necessarily reflect the views or the endorsement of the Romanian Orthodox Episcopate of America.

Contents

English Section

Let Us Begin the Fast with Joy, V Rev Fr. Laurence Lazar 2
The Divine Forgiveness, Hieromonk Calinic (Berger) Ph.D. ... 3
Hierarchal Schedule 4
CORA News 4
World Church News 5-6, 14, 15
Fr. Grama to Make "Icons on Glass" Presentation 7
Book Reviews 8-9
Auxiliary Bishop Elected for Romanian Orthodox Archdiocese in America & Canada 9
Keep Your Faith . . . Even at College, Alexandra Pac-Urar ... 10
The Lesson of "Grateful" and "Deserving", Ric Shahin 10
"Cradle of Christianity: Treasures from the Holy Land" Exhibit 11
Solia Financial Report 12-13
Parish Register 13
Orthodox Inter-Seminary Movement Meets at St. Tikhon's Seminary 14
Financial Report 15
Romanian Language Books on Sale! 16
The Divine & HolyLiturgy for Orthodox Christians 16

Romanian Section

Cuvânt de Suflet - Ianuarie, "Vom Crede Şi Vom Fi Vii!", + IRINEU, Episcop Vicar 17, 20
Cuvânt de Suflet - Februarie, Iisus Hristos - Nădejdea Noastră!, + IRINEU, Episcop Vicar 18, 20
Prea Sfinţitul Episcop Irineu a Sărbătorit Praznicul Naşterii Domnului în Portland, Oregon City şi Seattle 19
Sărbătoarea Epifaniei - Botezul Domnului - Prăznuită de Prea Sfinţitul Episcop Irineu în Comunitatea Românească din Toronto-Canada, Participant 20
Vizita Prea Sfinţitului Episcop Irineu la Washington, 28-30 Ianuarie 2006 21
Programul Vizitei Prea Sfinţitului Episcop Irineu în Florida, 3-13 Februarie 2006, Participant 21, 23
Educarea Creştină a Familiei, Ianuarie, Sfântul Nichita Zăvorâtul, 31 Ianuarie, Maica Preoteasă 22, 24
Educarea Creştină a Familiei, Februarie, Sfânta Mare Muceniţă Fotinia şi cei împreună cu dânsa, 26 Februarie, Maica Preoteasă 23, 24

Let Us Begin The Fast With Joy

Beloved Faithful,

If a person decides to eat only every few years, or once a year, or every few months, is it a good idea? No! Would you say it isn't a law that he/she has to eat, so at least they'll save money on food! Of course not! ***They are going to die!*** It is written in the law of Common Sense, the law of life.

Well, our Lord said, "Unless you eat my Body and drink my Blood, you have no (spiritual; real) life in you." Is He mistaken? Do we think that if we don't eat *this* food, we'll beat the odds? No, that's ***His law***, period. We are to receive Him in Holy Communion as often as He is offered in the Divine Liturgy, because He has directed it as a matter of eternal life and death. Anyone who accepts Him must accept that unless we received Him in Holy Communion, there is only death. It isn't because of Fr. Laurence, the Archbishop, or the Episcopate By-Laws (that mandate receiving the sacraments *at least* once a year)! It's Christ's law for Orthodox Christians, the members of His Body, the (parish) Church and, therefore, what has been taught for 2000 years. Those who "know" otherwise are, sadly, mistaken; dead wrong.

Great Lent is the perfect time to exchange weak spiritual habits and nominal parish membership with living membership in the Body of Christ through the holy sacraments. None of us, including myself, are *worthy* to be members of His Body, the (parish) Church. *He gives us this gift in Baptism.* And as He lovingly calls us to receive Holy Communion, we must prepare ourselves through Holy Confession. So ***don't delay***, prepare to receive Him *regularly and frequently* during Great Lent and the days of Pascha *by coming for Confession TODAY.* This is one of the best ways to make your Lenten journey meaningful.

V. Rev. Fr. Laurence Lazar

Excerpted from "The A.R.O.Y. News," March 2006.

The Divine Forgiveness

by Hieromonk Calinic (Berger)

The Church refers to forgiveness as "divine." Why? To ask for forgiveness is humbling, perhaps brave, but nevertheless human. After all, we all make mistakes in many things and consequently have a need to be forgiven for our willful and unwillful errors. However, granting forgiveness is quite another thing, especially if we have been unjustly and repeatedly wronged. If asking forgiveness is heroic, then granting forgiveness is divine. It is to be like God.

Indeed, asking for forgiveness and granting forgiveness are two different things. Both are easier said than done. On the one hand, asking for it is quite reasonable: we know that we said or did something to offend someone and we should be big enough to say we're sorry. This is a step towards humility and involves laying aside our fa ade of righteous infallibility. It involves a humbling of our perspective because we may not realize how badly we have offended the other party until we broach the subject.

Yet, asking forgiveness is often not so easy because it happens that we too have been offended by that person. Our pride gets in the way. We conjecture justifications as to why we should not ask forgiveness: the person does not realize how much he has offended us, or does not even care. This could be truly the case – and vice-versa. Further, what about someone who has repeatedly or unjustly offended us? In this case one might think that granting and especially asking for forgiveness is unreasonable.

ORTHODOX THOUGHT AND LIFE

Yet Christ suffered all such offenses and His words on the Cross apply directly to this latter scenario. "Father, forgive them, they know not what they do." How could He say that? Of course they knew what they were doing! In fact, they knew *exactly* what they were doing. That is the whole point. He forgave them anyway, without their asking. How could He do that?

In a sense, it's a matter of perspective. On the one hand, they knew what they were doing; on the other, their spiritual vision was so earth-bound, so horizonless, that they did not know what they were doing. There are times when we all fall into this category.

We might think, "Sure, God can forgive, because He's God, but I can't." This is true to an extent: God has another perspective, one not our own. God sees us all as His children. A parent can only get so angry with a child, even if that child's behavior is over the top. After all, if a young child misbehaves or speaks brazenly, the adult would realize that the child's perspective is limited. The parent may correct this misbehavior, but not grow unforgiving of it. Perhaps all of us are at times the parent and at times the child in this analogy, but yet it's much different with a sibling, a spouse or a friend, than with a child.

Yet it is to His perspective that Christ calls us. He calls us to become by grace everything that He is by nature. If we saw all men as His children and this life as temporary, forgiveness becomes a bit more understandable. If we reflect on Christ's righteousness and our own unrighteousness, then His command to forgive becomes the least we could do. He alone grants forgiveness from a position of total blamelessness.

So, our forgiveness too is a matter of perspective. As the Fathers are wont to say, if we saw the chariot of fire and the holy angels ready to take the righteous to the Kingdom on the day of their death, we would forgive everyone everything in a heartbeat. We are called to weigh all actions by the standard of eternity.

At the same time, the Fathers urge us to be more introspective and critical of our own selves. Self-justification prevents reconciliation. Chances are that if someone has offended us, we have offended them too, and not realized it due to our own blindness and insensitivity. Or, we may have a wrong inner attitude albeit not manifested. For this, Abba Dorotheus recommends the prayer, "Lord, have mercy on my brother, and me by his prayers." In one prayer is both supplication and humility.

Whatever the case, all of us need to both give and receive forgiveness. If forgiveness is "divine" then it is also life-giving, energizing, and healthful. Even modern psychologists say that forgiveness is necessary for mental health and happiness. This makes sense: if we are created in the image of the Triune God who is Love, then we are not programmed or created by God to harbor anger and lack of forgiveness in us. Those feelings destroy us. They constrict the spiritual heart and can ruin even our physical health. How many testimonies are there of people who did not forgive each other for 25 years and when they finally did were so resurrected and reborn that they wondered why they lived with so much pain for so long?

More than simple earthly health and happiness, forgiveness prepares us for eternity. Forgiveness is an act of humility, self-renunciation, and spiritual growth into the likeness of Christ. It is for this reason that our Savior presents us a command and a condition: unless we forgive men their trespasses, neither will God forgive us our trespasses (Mt 6:14). We cannot enter heaven unless we are already like God. Because they

Cont. on page 4

HIERARCHAL SCHEDULE

September 29- October 3, 2005. Regina, SK. Fort Qu'Appelle. Canada Deanery Meeting. **Friday:** Clergy Meeting. **Saturday:** Divine Liturgy. Canada Brotherhood Annual Meeting. ARCOLA Annual Meeting. Great Vespers. **Sunday: St. George Cathedral**. Hierarchal Divine Liturgy. Archbishop Nathaniel's 25th Anniversary of Consecration Banquet.

October 8, 2005. Dearborn Heights, MI. Saints Peter and Paul. Episcopate Council Meeting.

October 9, 2005. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy

October 14, 2005. Chicago, IL. French Consulate: Regarding Saints Michael and Gabriel Parish, Paris.

October 15, 2005. Chicago, IL. Holy Nativity. Meeting of Midwest Deanery. Divine Liturgy. **Evening: St. Mary.** Great Vespers.

October 16, 2005. Chicago, IL. St. Mary. Hierarchal Divine Liturgy. Archbishop Nathaniel's 25th Anniversary of Consecration Banquet.

October 17-21, 2005. Syosset, NY. Autumn Meeting of the Holy Synod.

October 22-23, 2005. St. Louis, MO. St. Thomas. Saturday: Great Vespers. **Sunday:** Hierarchal Divine Liturgy. Banquet.

October 24, 2005. Detroit, MI. St. Andrew House. Center for Orthodox Christian Studies Board Meeting.

October 29, 2005. Pomona, CA. St. Anne. Saturday: Hierarchal Divine Liturgy & Luncheon. **Sunday: Los Angeles, CA. Holy Trinity.** Hierarchal Divine Liturgy. Blessing of Reader Panait-Lucian Cufuioti. Archbishop Nathaniel's 25th Anniversary of Consecration Banquet. **Evening: Anaheim, CA. St. Mary.** Vespers & Festive luncheon.

November 5-6, 2005. Houston, TX. St. Mary of Magdala Mission. Friday: Vespers. **Saturday:** Consecration of Church and Hierarchal Divine Liturgy. Banquet. **Sunday: Colleyville, TX. St. Mary.** Hierarchal Divine Liturgy. Ordination of Catalin-Vasile Tudora into the Holy Priesthood. Banquet.

November 7-10, 2005. Alhambra, CA. ROEA Annual Clergy Conference.

November 13, 2005. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy. Archbishop Nathaniel's 25th Anniversary of Consecration Banquet.

November 17-19, 2005. Washington, D.C.: CORA Annual Meeting. **Saturday: Alexandria, VA. Holy Cross**. Great Vespers. **Sunday: Falls Church, VA. Protection of the Mother of God.** Hierarchal Divine Liturgy.

November 25, 2005. Rives Junction, MI. Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Monastic Vows of Mother Macrina.

November 27, 2005. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy.

November 29–30, 2005. Grass Lake, MI. Vatra Romaneasca. Meeting of Department of Religious Education. **Evening: Detroit, MI. Ascension Monastery.** Vespers for St. Andrew Day. **Wednesday:** Divine Liturgy.

December 4, 2005. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy. COCC Christmas Program and Icon Presentation.

December 11, 2005. Rives Junction, MI. Holy Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

December 18, 2005. Rives Junction, MI. Holy Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

December 24, 2005. Rives Junction, MI. Holy Dormition Monastery. Christmas eve Services.

December 25, 2005. Southfield, MI. St. George Cathedral. Hierarchal Divine Liturgy, Ordination of Dcn Cosmin Antonescu into the Holy Priesthood.

December 26, 2005. Rives Junction, MI. Holy Dormition Monastery. Hierarchal Divine Liturgy. Ordination of James Goodwin to the Holy Diaconate.

December 27, 2005. Detroit, MI. Holy Ascension Monastery. Hierarchal Divine Liturgy.

The Divine ...

Cont. from page 3

forgave their enemies, the Saints gave proof that they had attained the stature of Christ-likeness and were worthy of the Kingdom. And so it us with us.

Towards this goal of our sanctification, the Church asks us every year on Forgiveness Sunday not only to forgive but also to ask for forgiveness from each other. The Church thereby gives us a gift and a challenge: a gift being an opportunity to be renewed by unburdening our hearts and healing our relationships, and a challenge, because humbling ourselves and asking forgiveness is never easy. In fact, it involves taking a risk. Let us strive to accept the gift and meet the challenge, with the help of God, asking forgiveness and forgiving, to become like our God who Himself "grants to all the divine forgiveness."

CORA NEWS

Annual Meeting of the Congress of Romanian Americans
October 27-28, 2006, Washington, DC
Contact: Romanians@aol.com

Real Estate Investment Mission to Romania
May 20-25, 2006
Contact: realestinvestro@aol.com

World Church News

Greek Orthodox patriarch ordered to share holiday duties with archrival

JERUSALEM (Haaretz News, February 23, 2006, by Arnon Regular) - The Greek Orthodox patriarch of Jerusalem, Theophilus III, this week condemned a police decision that he must split holiday leadership duties with his controversial predecessor, Irineos. Irineos was dismissed as patriarch last year but continues to receive support from Israel. In an unusual move, police told Theophilus on Tuesday that they had decided, with the backing of Israeli political officials, that a prayer service marking the opening of a holiday celebrating a Greek Orthodox saint was to be conducted by Theophilus and his supporters yesterday afternoon, while Irineos and his supporters would run a prayer service this morning. Theophilus said the police intervention in the Greek Orthodox Church's religious services impinged on the church's independence. "The present reality is unacceptable," Theophilus said Tuesday night. "It is contrary to common sense, the independence of the church, and the tradition of conducting spiritual lives independently. This is extortion and an inappropriate use of pressure." Theophilus refused to attend the opening ceremony, held in Jerusalem's Old City, and recommended that no ceremonies be held at all. Another religious leader, who used to be Irineos' deputy and is now the patriarchy's legal adviser, led the opening ceremony instead. Police said they intervened in response to a violent incident between supporters of Theophilus and Irineos the previous week. At the time, police arrested those involved in the scuffle. Last week's clash came in the midst of a months-long war of attrition between supporters of the two Greek Orthodox leaders that has been taking place in the streets, monasteries and churches of the Old City. The Greek Orthodox Church dismissed Irineos in May over accusations that he had sold land in East Jerusalem to Jewish buyers, thereby provoking the church's followers, most of whom are Palestinian. Israel has refused to recognize Theophilus as the new patriarch, and continues to back Irineos. "The current legal situation is that the State of Israel recognizes Irineos, but is also aware of the complex legal and religious situation, and decided to dictate a solution and separate the sides, with each side being able to conduct prayers on a different day," Jerusalem police said in a statement. There was a major police presence at yesterday's prayer service, which took place at the monastery next to the Church of the Holy Sepluchre; Irineos' supporters possess the keys to the monastery. . . . The High Court of Justice is set to rule on the case in three weeks, which could mean the issue will be resolved by Easter, when thousands of people participate in religious services. In the meantime, both sides are fighting over every ceremony, monastery and center of power in the patriarchy. The power struggles involved include issues such as who has the right to receive the official patriarchy mail, who has control over the finances, and who is authorized to ask Israel to grant visas to priests. There also have been street fights over the last few weeks, resulting in several priests being wounded and arrested.

Demonstrations in Nazareth Against Church Attack

NAZARETH (Associated Press, March 4, 2006 by Sarah El Deeb) - Thousands of Arab demonstrators marched through the streets of this biblical town last Saturday, accusing the government of failing to prevent an Israeli family's attack on a major Christian shrine and demanding better protection for holy sites. The emotional reaction to the attack on the Basilica of the Annunciation the day before reflected the fragile status of Israel's Arab minority, which has long claimed it suffers discrimination at the hands of the Jewish majority. Many participants rejected the government's claim that last Friday's attack was driven by personal distress, and not politically motivated. "The Israeli institution is trying to explain the aggression by saying that anyone who did this is mentally unstable," said Ramez Jaraisah, Nazareth's Christian mayor. "We refuse to accept any excuse for this criminal act." During the attack, an Israeli couple, accompanied by their daughter, set off a series of small explosions in the basilica, one of Christianity's most revered sites, during a packed prayer service for Lent. The attack caused only light damage, but set off a riot which left two dozen people hurt, including 13 police officers, in stone-throwing clashes. Police said the man involved in the attack, Haim Eliyahu Habibi, had financial problems, and apparently was not a Jewish extremist. Habibi, his wife Violet, a Christian, and their 20-year-old daughter were treated at a hospital before being taken into custody the morning after the attacks. Israeli television showed footage of a bearded Habibi being escorted by police with a large bandage covering an injured eye, the result of a scuffle with angry worshippers. Late Saturday, a judge extended the family's detention by 15 days. At the hearing, the parents said they meant no harm, had no hate for Christians or Muslims and merely sought to draw attention to their plight. Habibi said authorities had recently placed three of his children into foster care. "I am deeply sorry. I am not against anyone," a sobbing Mrs. Habibi said. "I hope we will be forgiven. Please." But participants in last Saturday's rally dismissed such explanations: "If an Arab attacked a synagogue, would that have been the authorities' response? Wouldn't they say he was a terrorist, not mentally unstable," said Rami Sabah, 24, of Nazareth? "This is the way we have been treated for years." Several thousand people - led by Latin Patriarch Michel Sabbah, local Chris-

Cont. on page 6

World Church News

Cont. from page 5

tian leaders and Arab lawmakers - joined Saturday's protest, winding through the town's narrow streets to the basilica. Marchers clapped and sang songs, amid the chiming of church bells. Participants held up Palestinian flags and banners with slogans such as "Israel breeds hate" and "they accuse us of terrorism, but they do terrorism." The demonstration ended peacefully, and police stayed away from the event to avoid raising tensions. Israel's roughly 1 million Arabs hold Israeli citizenship, in contrast to Palestinian residents of the West Bank and Gaza Strip who live under the Palestinian Authority. Israel's Arab citizenry have long complained of discrimination in housing, education and employment opportunities, however. Many marchers accused Israeli authorities of failing to protect the basilica, which was not guarded at the time of the attack. Police said Habibi had made previous threats to attack churches. "We don't understand why and how this man came here, given his personality," said Sabbah, the top Roman Catholic official in the Holy Land. "It is unclear, but it gives fuel to our anxieties about the future." The basilica is built on the site where Christians believe the Archangel Gabriel appeared before the Virgin Mary and foretold the birth of Jesus Christ. Nazareth, the boyhood town of Christ, is located in northern Israel. It is inhabited by about 74,000 Arab Israelis, about two thirds Muslim and the remainder Christian. Religious tensions have boiled over in the past, with the two sides in a dispute over attempts to build a mosque next to the church. But Muslims and Christians joined in a show of unity last Saturday. "This is an aggression against all of the Arab society inside Israel and this is a symbol of our unity," said Raed Salah, head of the radical Islamic Movement in Israel. With national elections approaching at the end of the month, Israeli officials rushed to calm the fears of Arab leaders. Israeli President Moshe Katsav spoke with Christian leaders last Saturday night, condemning the incident and saying it should not harm relations among the country's citizens, his office said. He also reaffirmed Israel's commitment to protect Christian and Muslim holy sites. Israeli police commander Moshe Karadi ordered a review of security at Christian holy sites, said police spokesman Micky Rosenfeld. In Jerusalem's Old City, security was heavy at the Church of the Holy Sepulcher - site of the Crucifixion. But tensions remained high. In northern Israel, where much of the country's Arab population lives, police postponed at least seven soccer matches, fearing riots. In the Gaza Strip, Ismail Haniyeh, the designated Palestinian prime minister from the Islamic militant Hamas group, held Israel responsible. He said the attack was the result "of a hate culture which Israel is feeding its public against the Palestinians, and their Christian and Islamic holy places and believers."

Vatican removes title 'patriarch of the West' after pope's name

VATICAN CITY (Catholic News Service, March 2, 2006, by Cindy Wooden) — In the 2006 edition of the Vatican's official yearbook, the pope is no longer referred to with the title "patriarch of the West," a change with potential ecumenical implications. The Vatican press office confirmed the deletion of the title March 1, but offered no explanation for the change. In the 2006 book, the pope is described as "bishop of Rome, vicar of Jesus Christ, successor of the prince of the apostles, supreme pontiff of the universal church, primate of Italy, archbishop and metropolitan of the province of Rome, sovereign of Vatican City State and servant of the servants of God." The 2006 edition, which was presented to Pope Benedict XVI Feb. 18 and was to be on sale to the public by March 10, is the first edition printed since Pope Benedict's April 19 election. In previous editions, the title "patriarch of the West" had been listed after "supreme pontiff of the universal church." The last time the list of titles was changed was with Pope Paul VI's publication of the 1969 edition of the yearbook, the Annuario Pontificio. Pope Paul added the title "servant of the servants of God" and deleted the phrase "gloriously reigning." Theologians and ecumenists contacted by Catholic News Service in Rome said the ecumenical impact of the removal of the "patriarch of the West" title would depend on the Vatican's reason for deleting it. Cardinal Achille Silvestrini, retired prefect of the Congregation for Eastern Churches, told the Italian news agency ANSA that the deletion was a "sign of ecumenical sensitivity" on the part of Pope Benedict. The cardinal said that in the past some people used the title to provoke negative comparisons between the claims of universal jurisdiction by the worldwide "Patriarchate of the West" and the more restricted size and jurisdiction of the traditional Orthodox patriarchates. "It seems to me the pope wanted to eliminate this type of comparison and that his gesture is meant to stimulate the ecumenical journey," Cardinal Silvestrini said. Other experts, however, warned that the deletion could provoke concern if it is seen as the Vatican saying patriarchal authority is meaningless when the pope has universal authority over the church. Msgr. Michael K. Magee, a priest of the Archdiocese of Philadelphia who presented his doctoral thesis on "The Patriarchal Institution in the Catholic Church" Feb. 20 at Rome's Pontifical Gregorian University, said that by early in the sixth century "patriarch" had become a "somewhat fixed" title used to refer to certain church leaders. However, he said, "not until 642 can be it ascertained that a pope actually referred to himself by the title 'patriarch of Rome,'" and "by the end of the seventh century the residence of the bishop of Rome will come to be known as the 'patriarchium.'" In the same way that the pope, as bishop of Rome, shares some of the characteristics of other bishops, Msgr.

Cont. on page 14

Fr. Grama to Make "Icons on Glass" Presentation at Library of the Eastern Church Resource Center

In conjunction with the Seventh Anniversary celebration of Notre Dame College's Eastern Church Resource Center, the Clara Fritzsche Library Gallery will host "The Art, History and Theology of Romanian Icons on Glass," a display of icons from Transylvania. The exhibit is made possible through the cooperation of the Rev. Fr. Remus Grama, D. Min., Parish Priest of St. Mary Romanian Orthodox Cathedral, Mr. George Dobrea and the Romanian Ethnic Art Museum (REAM). An opening reception will take place on Thursday, March 30th, 2006 from 7 to 9 p.m. with a multimedia presentation by Fr. Grama set for 7 p.m. A brief question and answer session will follow and refreshments will be served.

Cleveland is considered to be the oldest Romanian community in the country and St. Mary's is the oldest Romanian parish in the United States. St. Mary's is also unique in that while the church architecture retains the Old World style of the wooden churches indigenous to Transylvania, it includes a modern cultural center. The center includes an art gallery and houses examples of folk art, fine arts and artifacts that span the centuries including a valuable collection of ethnic costumes. While some of the museum collection has been leased to the Romanian Ethnic Art Museum, located within the parish complex, the church still manages others, such as a collection of statues, mosaics and an historical frieze depicting the 2000 year history of Romania. The parish collection of icons is made up of a number of older icons received as donations from parishioners or other sources.

The exhibit will be comprised primarily of icons from the collection of George Dobrea, Director of the Romanian Ethnic Art Museum and Honorary Consul to Romania for Cleveland. Dobrea acquired his icons from the late Archmandrite Timotei Tohaneanu from the Brancoveanu Orthodox Monastery, Sambata, Romania. Fr. Timotei is a well-known iconographer on glass who painted, or in Orthodox Christian terminology, wrote thousands of icons and exhibited internationally in Western Europe and the United States mainly during the years from 1970 through 1980.

Transylvania, a province of the former Austro-Hungarian Empire, like Austria, Moravia and Southern Germany was famous for its glass industry, especially during the reign of Empress Theresa (1740-1780). In this context, glass became a readily available means of expression for peasant artists who started to employ it for icons. Religion is an integral part of domestic life in Romania, with icons, especially those painted on glass, being found in every home. Hand painting with especially fine brushes and pen has been Romanian folk tradition since the 18th century. This knowledge is passed down from generation to generation, from parents to children, many artists remaining anonymous. Folk icons on glass are painted on the reverse side of the glass, making execution hard to control and requiring great skill. The method of creating icons on glass was imported to Transylvania through Austria, from Tyrol and Bohemia. A monastery near Cluj started to produce reverse painted glass icons by interpreting engravings. The genre became so popular that soon entire villages specialized in producing icons on glass. Older icons are painted on a glass produced in the original glass mills, with somewhat imperfect wooden rolls. The wavy appearance of the glass makes it easy to recognize them. Somewhat naïve, they remain typical of the genre, sketchy and symbolic with a use of brilliant colors.

The upcoming exhibit will feature icons from the various schools of painting existing in Transylvania. Today artists from all walks of life create icons, including academy-trained artists, monks and village folk artists. In Europe there are specialized museums focusing on such items in the village of Sibiel and many Romanian monasteries such as Sambata and Nicula, where iconography on glass was first seen in Transylvania.

Icons on glass have held a fascination for Fr. Remus Grama since 1967, when he entered high school in his native Romania. In 1976, Fr. Grama received his Master of Theology degree from the Theological Institute in Sibiu. He came to the United States in 1980 and became a U.S. citizen in 1987. He attended McCormick Theological Seminary in Chicago and has a Masters of Science degree in Counseling from Youngtown State University. He completed courses toward a doctoral degree in history at Kent State University and recently earned his Doctor of Ministry degree from Pittsburgh Theological Seminary/ Antiochian House of Studies. In 1982, Fr. Grama was ordained a priest at Holy Trinity Church in Youngstown, where he served as Parish Priest until 1989, when he was appointed to serve St. Mary Church (now Cathedral) in Cleveland Ohio.

Cont. on page 16

Book Reviews

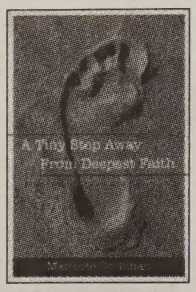

A Tiny Step Away from Deepest Faith: A teenager's search for meaning, Marjorie Corbman, Paraclete Press, Brewster, MA, 96 pages, ISBN 155725429X, 2005, $10.95. This is a perfect Lenten reading for young adults written by a 17 year old who struggles to find a meaningful relationship with God. The reader will be overwhelmed with the fact that a seeker so young can achieve such great spiritual depth and sensitivity.

Marjorie Corbman is no ordinary teenager, and her memoir, **A Tiny Step Away from Deepest Faith**, is no ordinary story. In this remarkable account, the 17-year-old high school senior bridges the gap between adolescence and adulthood through a clear and vivid discovery of universal spirituality. She brings her knowledge of the theology of world religions and combines it with an honest, personal look at God through her own challenging life experiences as she discovers herself and finds her place in the world.

As a mother of teenage daughters, I found myself marking pages for my daughters to read, particularly sections where Corbman explores her journey of self-doubt and confusion, universal components of the teen years, and describes how these problems led her to the healing heart of Christ. In a key passage, Corbman relates a pivotal event during a very difficult time when she was moved by an icon of Jesus and left broken and sad, yet open to receive His unconditional love. She said,

I was eleven, maybe twelve, during the unhappiest time of my life … . I remember His eyes … so grave, so deep, so loving; they shook me to the core.

Corbman describes herself as a spiritual seeker who became a Christian even though it was the religion that had most alienated her. She once believed that Christianity focused on an external, flat God until she met Jesus, Himself, and realized she had discovered Truth. It was an encounter with an actual person more than an encounter with a religion that moved her.

Slowly, I saw everything in my being, my existence, answered by Him, everything about Him responded to who I was, what my fears were, what I hope for, what I needed.

The eventual peace and understanding she gained was a well-earned reward, especially during a time in life when her contemporaries were just beginning to scratch the surface of topics Corbman dove into with total abandon.

Her search for what she describes as a Presence in her life began during the eighth grade, a time when she first started to believe in love. Corbman's first real love affair, surprisingly, was with flowers—peonies—growing in her backyard garden. Their beauty and scent drew her to the realization of transcendent reality. She describes how she *"let her faith be in the peonies … I'd spent hours outside, thinking, in front of them, loving, smiling—the beautiful white peonies with the soft, soft petals, like angel's wings. I kissed them with the reverence I now give to icons."*

During these middle school years, she became interested in Wicca after reading a book popular among young Pagans that was given to her by her English teacher. Corbman sees this time in her life as yet one more path towards her discovery of Christianity. The nature-based religions provided her with a profound experience through the wonder and awe she felt when in the natural world, which eventually led her to worship the Creator of these gifts. Following in the footsteps of St. Augustine, she discovered that *"nature's answer to me had been God."*

This past April, Corbman was baptized in the Orthodox Church. Born and raised a reform Jew, she treasures the rituals and traditions of her youth including Shabbat candles, Torah scrolls, and braided bread, and sees them as a precursor to her desire for tradition and substance in her spiritual life, a longing for something tangible and tested. In the Orthodox Church, with its foundation in the ritualistic and the ancient, Corbman discovered a God who was large enough to touch the smallness of her own life. She explained, *"I sometimes remember … where I came from. Everything I had then is not gone, but has been fulfilled—abundantly."*

She senses her generation longs for this too, that they are lost in a complex world and looking for a structure to hold on to. Corbman describes the false perceptions some have of her peers: *"I have often heard adults accuse us of being cynical, sarcastic, bitter—far too much for children, anyway. But I would be more disturbed if we weren't. It is good that we should reject the intellectual and cultural wasteland around us; it is good that we should question it and consider it unfulfilling. It is good that we should seek higher things, for our dwelling place is in the heavens."*

She describes her generation as chaotic, jaded, and plagued by emptiness; yet explains that these are just the reasons her peers long for a genuine spirituality. The angst of the teenage years and all of the difficult subjects that surround it, including depression, suicide, and self-mutilating behaviors, are candidly and openly examined in light of the need for faith. She uses the familiar metaphor of people lost in a desert and a God who meets them in their darkness and pain. According to Corbman, *"A teenager is, in a sense, to be deserted—the world of childhood no longer applies and yet it is impossible to face reality yet. It is a time when despair, confusion, and loneliness are intensified—it is a great spiritual drought, and it is in the greatest spiritual drought that we find God … . My generation is ready for Him."*

Her book is a fascinating read with intelligent com-

mentary drawn from many world religions and philosophers. This is not a book solely for teens; it brings to life the struggle of searching for the self that crosses all age groups. The fact that it is written by a 17-year-old only adds to the thrill of discovery. At times, she shifts rapidly between subjects, which feels somewhat jarring, though, is an effective tool to bring the reader into the mindset of this unnamed generation that follows Generation X.

Corbman speaks without any duplicity about the realities of faith and its counterpart—doubt. She dismantles many of the assumptions made about her generation while demonstrating the need for church leaders to listen to the desires of this emerging group of young adults. She tells the reader, *"We are ready for perfect joy ... perfection that exists in Truth, in which there is no shadow of darkness, but only the blinding light."* I closed the last page of Corbman's unforgettable memoir with the powerful motivation to examine and reflect on my own faith and beliefs in light of her courageous journey into the alive and authentic.

Reviewed by Katie Cogan, Copyright ©2005

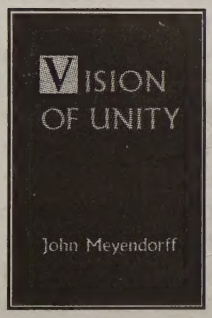

Vision of Unity, V Rev John Meyendorff, SVS Press, Crestwood, NY, 104 pages, ISBN 088141-068-3, reprinted 1997, $10.95.

Vision of Unity is a collection of editorials originally appearing the "The Orthodox Church", the monthly publication of the Orthodox Church in America. These editorials appeared over the course of Meyendorff's 20 years as editor of the publication.

This collection addresses the issues of Orthodox unity (but specifically the USA), particulary the fact to this day, multiple jurisdictions exist side by side, an uncanonical abnormality unique to the 20th century.

At one point in American Orthodox history, this was not the situation. Bishops of various ethnic backgrounds like St. Tikhon and St. Raphael worked together to ensure the unity of all in America...something that existed in their time, but not in ours.

Meyendorff is calling for a return to that "vision of unity" and the evidence for this return is hard to ignore. Even though most of these articles are 20-40 years old, most of them are still quite relevant to our current situation.

Meyendorff repeatedly argues that one unified American church will not only help Orthodoxy in America, but will strengthen the "mother churches" all over the world that currently hold "satellite parishes" in America. It must be pointed out that the Orthodox in America have a unity of faith, but not an administrative unity (which is still quite important.) The ideas of "strength in diversity" and "unity in diversity" appear in Orthodox writing decades before they appeared in the ranting of the politically correct pundits of our times. The use of those phrases by the Church is undoubtedly purer though.

Reviewed by Moses Alexander

Editor's Note: Both books are available from SVS Press, 1-800-204-2665 or at www.svspress.com.

Auxiliary Bishop Elected for Romanian Orthodox Archdiocese in America and Canada

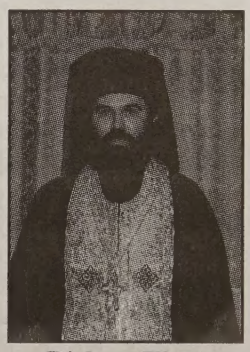

Bishop-Elect Ioan Casian

At its meeting in Bucharest, Romania, on March 2, 2006, the Holy Synod of the Romanian Orthodox Church elected **V. Rev. Hieromonk Ioan Casian (Tunaru)**, parish priest of "Saint Nicholas" Church in Woodside, New York, to be Auxiliary Bishop to the Romanian Orthodox Archdiocese in America and Canada, with the title "of Vicina". The election was made following the recommendation of His Eminence, Archbishop Nicolae (Condrea), ruling hierarch of the Romanian Orthodox Archdiocese in America and Canada and with the approval of its Eparchial Council.

Born in 1969, in Comăneşti (county of Bacău), Protosingelos Ioan Casian (Liviu Ionel Tunaru) graduated from the "Andrei Şaguna" Faculty of Theology in Sibiu (1993). From 1993-1998, he attended theological studies at the "Flagelazione" Pontifical Institutes in Jerusalem (Israel) and "Saint Anselm of Canterbury" and "Oriental" in Rome (Italy). He was tonsured into monasticism in 1995 by Metropolitan Serafim of Germany for the Monastery of the "Exaltation of the Holy Cross" in the heart of France. He was ordained deacon and priest during the summer of 2001 by Metropolitan Iosif of France. He has been the parish priest of "Saint Nicholas" Church in New York since 2003. He has participated in many conferences and ecumenical symposiums in Europe and America. He speaks Romanian, English, French and Italian fluently. Until his arrival in America, he served as Secretary of the Diocesan Center of the Romanian Orthodox Metropolitanate of Western and Southern Europe.

Moving?

Send your old and new addresses to:
ROEA, PO BOX 185
GRASS LAKE, MI 49240 USA
or e-mail to: solia@roea.org

Keep Your Faith ... Even At College!

By Alexandra Pac-Urar

The job of university students is to learn; not just from textbooks, but from each other. I wasn't at all sure about how people would react to the fact that I am an Orthodox Christian in a setting that is often characterized as anti-religionist. I soon realized, however, that people were open to talking about our different (and more often, our common) religious and moral values as long as I was open to listening.

No one I have met has tried to convince me that his or her religion is superior. Students here are interested in what my values are, how they affect my views of the world, and how we can integrate different views in order to live in a better world. No one I have met wants to argue about the details of our religions. Students are still interested in the bigger questions. "What impact is my faith having on my view of the world?" "How does this outlook affect humanity?" Basically, "What does my religion mean in terms of everyday life, and how is it affecting the lives of others?" These are the questions that are pertinent to us. We all place value on living within a set of morals. We see many problems in the world and the multitude of difficulties that face humanity every day. We want our lives to be used to aid in solutions to the problems. As students, we are learning from many cultures, growing in our understanding of values, and forming opinions about the world. We aren't interested in talking technicalities. We are looking for action. We still believe that we can have an impact on the world. We shouldn't close ourselves to ideas and knowledge that can be contributed to our growth. We shouldn't be afraid to listen. If we have a clear knowledge of what is expected of us as Orthodox Christians, then we will be able to critically evaluate what others say, and we will learn to determine where it fits in our religion.

There are many opportunities for us to continue to remain active in and to look for guidance from our Orthodox faith while we are in university. McGill and many other universities have thriving chapters of the Orthodox Christian Fellowship (OCF). The OCF chapter here has Bible studies, community service projects, and social events that allow Orthodox Christians to meet and interact with each other. Attending services at a local Orthodox Church, if there is one nearby, is an excellent way to stay connected. And, don't forget about your AROY friends. My friends, made at Camp Vatra and AROY events, keep me in touch with the community that I grew up in before moving to Montreal. Going away to university should be a time of growth, but you do not have to grow away from your Orthodox community.

Excerpted from "The A.R.O.Y. News", March 2006. Alexandra Pac-Urar is a member of the National Board of the American Romanian Orthodox Youth and is attending McGill University in Montreal, Quebec.

The Lesson of "Grateful" and "Deserving"

March 2006

Dear Brothers and Sisters in Christ,

I'm writing this letter by electric light, with a warm house, and leftover food from hosting some friends who lost power in the late-February ice storm. I'm grateful for each, but after all, isn't it what I deserve?

You see, I work a full week, along with taking my kids to their activities, participating in extra duties for work, getting household chores done, doing a bit of shopping, and performing volunteer hours for different organizations. I deserve to have good things, because I'm a good person who does good works for those around me.

Yet, as we approach the Great Fast, this attitude is **fatal.** I hear people say it all the time. *"I deserve to win the lottery"* or *"I deserve a day off"* or *"I deserve a trip to Las Vegas"* or *"I deserve to have dessert."* Grateful may be as far from "deserve" as east is from west.

You see, grateful is an acknowledgement that we are **given** everything in this life. Everything. The electric lights, the warm house, the food, the family, each are given. We take them for granted, so we forget to be grateful. After all, we deserve these good things.

But in talking to a friend of mine at work, I learned again the lesson of grateful and deserving. This woman had a long day at work, and said that she "deserved" an evening off. Then she paused, and said, *"You know, sometimes deserved sounds wrong, like you earned something that you didn't. My husband didn't deserve to die last year, but he did. I don't think he deserved that."*

My response to this still-grieving widow was that we can only be "grateful" for the time we get, and for the good things that happen, and sometimes, as hard as it is, for the trials that come our way. I agreed that "deserved" is beyond our reach.

We can't know what we deserve. But we can sure learn to be grateful to the One who gives us everything, and to share in what we've been given. In the spirit of the Great Fast, let us be grateful for and to each other, in His image.

Maybe that's the pointÉwe only deserve to be grateful!

Ric Shahin
Chairman of St. George Parish Council

From the monthly bulletin (March 2006) "The Voice of St. George" of St. George Orthodox Church, Flint, Michigan.

"Cradle of Christianity: Treasures From The Holy Land" Exhibit in Cleveland

Exhibition will Showcase Jewish and Christian Treasures from the Israel Museum; Once-in-a-Lifetime Opportunity to See the First and Only Presentation Outside of Israel of One of the Most Important Dead Sea Scrolls—the Temple Scroll.

CLEVELAND, Mar. 13, 2006 /Christian Newswire/ — The Maltz Museum of Jewish Heritage will premiere a major exhibition on April 1, 2006 tracing the shared roots of Judaism and Christianity, bringing to the U.S. for the first time the most significant biblical artifacts ever found, including the Temple Scroll, one of the most important of the Dead Sea Scrolls, which is newly restored and has never before been displayed outside of Israel. Excavated in Israel over the last century, these one-of-a-kind Christian and Jewish archeological treasures come together for the first time to reveal a story of intertwined roots and shared heritage in a world premiere exhibition, "Cradle of Christianity: Treasures from the Holy Land."

Unique archaeological finds excavated in Israel portray the world in which Jesus lived, as described by the scriptures and writings of Jewish historian Josephus Flavius. Highlights include:

- The Temple Scroll (Dead Sea Scroll). Its scale and subject—calling for a new legal interpretation of the Torah—make the Temple Scroll one of the most historically important of the Dead Sea Scrolls.
- The burial ossuary of Caiaphas the High Priest, who, according to the New Testament, delivered Jesus to the Romans.
- A commemorative inscription bearing the name of Pontius Pilate, representing the only surviving physical testimony of these two prominent figures from the story of the trial of Jesus.
- Heel bone of Yehohanan son of Hagkol punctured by an iron nail (replication) – the only tangible evidence of the practice of crucifixion to have been discovered in archaeological excavations.
- A stone inscription from the Temple Mount reading "To the place of trumpeting . . .".
- Artifacts characteristic of the period in which the Last Supper, trial, and crucifixion are believed to have taken place which provide a new perspective on these events from the New Testament.

Cradle of Christianity explores aspects of early Jewish life and the concurrent birth of Christianity by powerfully presenting artifacts drawn from the Israel Museum in Jerusalem, which houses the foremost collection of Biblical Archeology in the world. The exhibition will be on view at the Maltz Museum from April 1 – October 22, 2006.

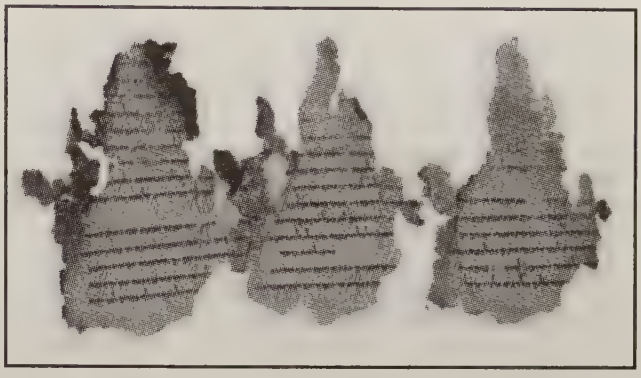

The Temple Scroll, Columns 19-21

In telling the story of early Christianity and its emergence as a religion, artifacts will illustrate the Jewish and Christian religious activities during the 4th through the 7th centuries CE of the Byzantine period. Highlights include:

- Souvenirs and mementos from early Christian pilgrimages to the Holy Land, including vessels for oil and water from holy sites and amulets and tokens bearing religious motifs.
- A full-scale reconstruction of the Chancel of a Byzantine Era church comprised of an original altar, chancel screens, Baptisterium, reliquary, and pulpit, and adorned by mosaics.
- The remains of excavated Synagogues, including capitals, mosaics, and marble furnishings.
- The two largest three-dimensional Menorahs ever found in excavation (116cm x 87cm x 10cm and 44 cm x 61 cm x 14 cm).

Contact: Maltz Museum of Jewish Heritage, 2929 Richmond Rd, Beachwood, OH 44122 Ph. (216) 593-0575 or info@mmjh.org or www.maltzjewishmuseum.org.

Poftă Bună Cookbook

_____ copies of Poftă Bună
@ $12.00 each (U.S. funds only)

Total $ _____

Make check payable to
St. Mary's Society, c/o Marie Sandru
3097 W. 230TH ST.
NORTH OLMSTED, OH 44070

SOLIA

December 21, 2004 - March 6, 2006

We gratefully acknowledge the following donations and subscriptions for the monthly newspaper ***Solia – The Herald:***

FRIENDS

AROY $1,200.00
ARFORA $500.00
Tonna Charitable Trust, Worcester, MA $500.00
Bogdan Stanescu, Hoboken, NJ $250.00
Anamaria Hava, Anaheim, CA $145.05
Nicholas Cook, Bridgeport, CT $100.00
M/M Cornel Cotosman, Addison, IL (Special Intention) $100.00
M/M John D Serban, Fishers, IN $100.00
Alexa & Florica Mindea, Morton Grove, IL $100.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI $65.00
Susana Szabo, Lansing, MI $50.00
Anonymous, Princeton, NJ $50.00
M/M Cornel Cotosman, Addison, IL $50.00
Anonymous $50.00
Dr Virgil & Eugenia Tirmonia, Canton, OH (IMO Fr Eugene Lazar) $50.00
Anonymous, Livonia, MI $50.00
John Arazan, Lake Forest, IL $50.00
Helen Buczynski, Yucaipa, CA (IMO Charles Gish) $50.00
Mary Steitz, Youngstown, OH $50.00
Viorel Badiceanu, Vancouver, WA $44.50
Silvia Jantea, Houston, TX $42.00
Con G Rusu, Kayville, SK $39.19
Nick Vilcu, Midale, SK $38.11
Constantin Ardeleanu, Valparaiso, IN $35.00
Maria Rosu, Boca Raton, FL $30.00
Gene & Mary Barb, Tallmadge, OH $30.00
Christine Haymond, Canton, OH $30.00
George & Anica Bursan, Cuyahoga Falls, OH $25.00
Rev Dcn Ben Mann, Lexington, KY $25.00
Florence Brott, Austintown, OH $25.00
Ioan Pop, Prior Lake, MN $25.00
V Rev Nicolai Zelea, Hamilton, ON $25.00
Dumitru Stan, Burlington, ON $25.00
Mira Radulovic, Kenosha, WI (Christmas donation) $25.00
Dr Cynthia Barb, Uniontown, OH $25.00
George & Elizabeth Oancea, Louisville, OH $20.00
Psa Juliana Marinescu, Philadelphia, PA $20.00
Anna Maerean, Akron, OH $20.00
Emil & Mariana Dragomir, Phoenix, AZ $20.00
Dr Virgil & Eugenia Tirmonia, Canton, OH $20.00
Nicolas & Ilona Deac, Brandon, FL $20.00
George & Elaine Ivascu, Mt Airy, MD $20.00
Constantin & Maria Fetelea, Dearborn, MI $20.00
George & Elvalee Dobrin, Blacklick, OH $20.00
Mae Cojohn, Regina, SK $19.05
Ioan & Iuliana Ostap, London, ON $16.15
Rodica Rus, Pinckney, MI $15.70
George & Maria Raica, Chicago, IL $15.00
Charles Rata, Canton, OH $15.00
Julia Nartea North, Chicago, IL $15.00
Frances Nasea, Redford, MI $15.00
Traian & Anuica Popa, Cleveland, OH $15.00
Dan & Virginia Calin, Libertyville, IL $15.00
Moise Murgu, Lakewood, OH $15.00
Eugenia Thomopoulos, Flushing, NY $15.00
Andrei Toader, Boca Raton, FL $15.00
Anujka Brenic, Park Ridge, IL $15.00
Ielita Daba, Oak Park, MI $15.00
Psa Florica Rosu, Middle Village, NY $15.00
Bobby & Florence Westerfield, Warren, MI $15.00
Lucretia Lantz, Akron, OH $15.00
Stephen & Ersilia Maximo, Philadelphia, PA $15.00
Frances Nasea, Redford, MI $15.00
Charles & Anne Rata, Canton, OH $15.00
George & Silvia Cantor, Parma, OH $12.00
Daniel Beck, Potomac, MD $11.00
Josif Drega, Ridgewood, NY $11.00
Andrei Krnician, Kitchener, ON (Health of Nistor & Family and Paun & Family) $10.00
Rev Constantin Lapustea, San Jose, CA $7.50

SUBSCRIPTIONS

Aneta Popescu, Macomb, MI
Maria Radu, Fairview Park, OH
Mihaela Draghiciu, Evansville, IN
Rev Toma Stojshich, Brooklyn, NY
Tiberiu Dianu, Washington, DC
Vestal Publishing, Cliffwood, NJ
John Puia, Canton, OH
Narcis Anghel, Longmont, CO
Alexandria Lupu, Lake Havasu City, AZ
Vivian Falcone, West Islip, NY
Dea Lupu, New York, NY
Gus A Silagi, Aurora, IL
John Alexander, Chicago Heights, IL
Niculae Ghetu, Mesa, AZ
Rev Dimitrie Vincent, Redford, MI
Michael D Buzash, Terre Haute, IN
George & Vera Puscas, Midland, TX
Anna A Balas, Georgetown, DE
Anna Pacura, New Middletown, OH
Marie C Farca, Yardley, PA
Margareta Bulumete, Pembroke Pines, FL
Rev Daniel Donovan, Philipsburg, PA
M/M Paul Hildreth, Burton, MI
John Marr, Indianapolis, IN
Nichita Stoica, Portland, OR
John Marincas, Skillman, NJ
Maj Edward Boyles, Tucson, AZ
Helen Powell, Teaticket, MA
Rev Fr George Johnson, Johnstown, PA
Rebecca McMahon, Rochester Hills, MI
Helen A Lewis, Johnson City, NY
Valerie Papenheim, Venice, FL
Catherine Jones, Philadelphia, PA
Maria Finley, Sacramento, CA
Mariana Vajda, Toms River, NJ
Rev Fr Paul & Dolores Karas, Jackson, MI
Maria P Emmick, Somers Point, NJ
Elizabeth Mondschein, Lake Havasu City, AZ
Mihai Andronic, St Clarksville, OH
Dr Ion & Constanta Petrea, West Haven, CT
Lenuta Airinei, Loomis, CA
Mary Panzner, Fort Myers, FL
Niculae Ghetu, Mesa, AZ

Cont. on page 13

Parish Register

BAPTISMS

Borca, Patrick, son of Marian V. & Mihaela M. Borca, Candiac, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Ligia Rusu and Romulus P. Ilucz.

Burcus, Alice Alexandra, daughter of Grigore & Nicoleta P. Burcus, N.O.G. – Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Radu & Cristina Avramescu.

Ciulei, Emma, daughter of Adrian & Irina M.L.E.I. Ciulei, Mississauga, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Durval & Carmen Medeiros.

Cordea, Jasmine, daughter of Marius & Laura G.D. Cordea, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Mircea & Gabriela Nicolaescu.

Craciunescu, Anne Eva Lori, daughter of Alexandru & Sorina V. Craciunescu, Alexandria, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Stefan & Dorothy Maier.

Dan, Aura Maria, daughter of Petru & Diana R.A. Dan, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Daniel G. & Monica Serbanescu.

Delmonico, Gina, daughter of Michael Delmonico, Chicago, IL. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparent: Carl Hamilton.

Draghici, Sasa Elias Iosif, son of Iosif M. & Gabriela M.G. Draghici, Laval, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Marius & Genevieve Mihai.

Ducaru, Matei Nicolae, son of Sorin D. & Carmen C. Ducaru, Washington, DC. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Traian & Anda Filip.

Hamilton, Carl, son of Carl & Margarita D. Hamilton, Fairview Park, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Cristian & Marina Negrila.

Hamilton, Joshua Alexander, son of Carl & Andreea Hamilton, Fairview Park, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparent: Stefan Negrila.

Ionita, Gabriella Elizabetha, daughter of Mircea I. & Amy I.W. Ionita, Gaithersburg, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Andrei & Ioana Disli.

Loghin, Anna Maria, daughter of Daniel & Maria B. Loghin, Dollard Des Ormeaux, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Ovidiu & Claudia Itoafa and Cosmin & Mihaela Macris.

Lopez, Serena Alexia, daughter of Leandro A. & Iulia R.P. Lopez, Orlando, FL. Sts. Michael & Gabriel, Orlando, FL. Godparents: Ioan Nasir and Oana Cristina Alarakhia.

Mariut, George Daniel, son of Marius C. & Corina D.E. Mariut, Richmond Hill, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Adrian & Marta Anghel.

Murgelas, Nicholas Hector, son of Stefan & Raluca I.G. Murgelas, Cambridge, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Adrian & Beatrice Stoicescu.

Paiusi, Ana, daughter of Adrian & Luminita M. P. Paiusi, Caudia, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Marcel C. & Georgeta Ionescu.

Popescu, Christiana Victoria, daughter of Dumitru D. & Daniela T. Popescu, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Gheorghe & Gabriela Manecan.

Stoleru, Antonia Andreea, daughter of Paul C. & Raluca M. Stoleru, Montreal, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Augustin D. & Daniela M. Bocluis.

Susman, Alexander Radu Stefan, son of Radu M. & Alina V.F. Susman, Anjou, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Dan E. & Liliana Jurca.

Suta, Matteo Theodor, son of Florin & Mihaela R. Suta, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristi & Andreea Bojinca.

Suta, Stefana Theodora, daughter of Florin & Mihaela R. Suta, Toronto, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Cristi & Andreea Bojinca.

Tricot, William, son of Vincent & Daniela C.I. Tricot, Laval, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparent: Michel Ionescu.

Visu, Lillian Marie, daughter of Viorel I. & Ana Maria D. Visu, Parma Heights, OH. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH. Godparents: Gabriel & Laura Vasile.

MARRIAGES

Chiscop, Ioan and **Katarina Pavlendova,** Silver Spring, MD. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Vasile & Gina Adiaconitei.

Coada, Claudiu and **Adriana V. Luminare,** Laval, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Gheorghe & Ioana Joltovuf.

Constantin, Cristian Ioan and **Delia Georgiana Pascal,** Montreal, QC. Annunciation, Montreal, QC. Godparents: Radu S. & Felicia Morariu.

Draghici, Iosif Mircea and **Gabriela Maria Gal,** Laval, QC. Ascension, Montreal, QC. Godparents: Cristian & Adela Sivas.

Murgelas, Stefan and **Raluca Ioana Murgelas,** Cambridge, ON. St. George, Toronto, ON. Godparents: Adrian & Beatrice Stoicescu.

Verde, Florin and **Ioana Polhac,** Newport News, VA. Holy Cross, Alexandria, VA. Godparents: Paul & Violeta Gheju.

FALLEN ASLEEP IN THE LORD

Corsatea, Maria Bogdan, 75. St. Nicholas, Troy, MI.
Costa, Boia B., 77. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.
Oltean, Toma, 69. St. Mary Cathedral, Cleveland, OH.
Marin, Gheorghe Traian, 60. St. George, Toronto, ON.
Pricopie, Ioan, 86. Ascension, Montreal, QC.

Solia *Cont. from page 12*

Anna A Balas, Georgetown, DE
Lucille Bandu, Warren, MI
Rev Toma Stojshich, Brooklyn, NY
Marius & Elena Tofan, Beaverton, OR
Maria Beu, Lutz, FL
Emil Nelega, Hope, BC
M/M John De Mintici, Toronto, ON
Dumitru Stan, Burlington, ON
Willis Soprovich, Hairy Hill, AB
Ida Magirescu, Kelowna, BC
George Galat, Burlington, ON

Orthodox Inter-Seminary Movement Meets at St. Tikhon's Seminary

Over eighty students from five US Orthodox seminaries attended the spring OISM meeting on February 17-19, 2006.

SOUTH CANAAN, PA [OCA Communications] — Over 80 students from five US Orthodox seminaries attended the spring meeting of the Orthodox Inter-Seminary Movement [OISM] at Saint Tikhon's Seminary here February 17-19, 2006.

Attending the meeting were students from Saint Tikhon's Seminary; Saint Vladimir's Seminary, Crestwood, NY; Saint Herman's Seminary, Kodiak, AK; Holy Cross Greek Orthodox School of Theology, Brookline, MA; and Holy Trinity Seminary, Jordanville, NY.

His Grace, Bishop Basil of the Antiochian Orthodox Christian Archdiocese of North America, presented the keynote address on Orthodox administrative unity in North America to the assembled seminarians, faculty members, and distinguished guests. In attendance were His Grace, Bishop Tikhon of Philadelphia and Eastern Pennsylvania, rector of Saint Tikhon's Seminary; the Very Rev. Michael Dahulich, dean of Saint Tikhon's Seminary; the Very Rev. Chad Hatfield, dean of Saint Herman's Seminary; the Rev. John Behr, professor at Saint Vladimir's Seminary; and the Rev. Matthew Thurman, OISM president and student at Holy Cross Greek Orthodox School of Theology.

On Saturday morning, the seminarians witnessed Bishop Basil ordain Deacon Christopher Morris and Subdeacon George Shawareb, both students at Saint Tikhon's, to the priesthood and diaconate respectively, marking the first time in the 69-year history of the seminary that a hierarch from a jurisdiction other than the OCA has ordained his students at Saint Tikhon of Zadonsk Monastery Church. His Beatitude, Metropolitan Herman and Bishop Tikhon were present for the historic event.

Later the same day, representatives from the five seminaries held a business meeting and election of officers, attended the All-Night Vigil, and enjoyed a dinner at a local restaurant.

On Sunday, Metropolitan Herman celebrated the Divine Liturgy in the monastery church, after which he extended his prayers and best wishes to the participants.

OISM meets twice annually. The current OISM president is Stephen Vernak, a student at Saint Tikhon's Seminary.

World Church News

Cont. from page 6

Magee said, the pope "as patriarch of the West — or, more specifically, as head of the Latin Church — has counterparts in the Eastern patriarchs who are also heads of larger particular churches comprised of a number of local churches of the same ecclesial tradition." "The pope is not only a bishop, nor is he only a patriarch, but is also each of these as the first among local bishops and the first among the patriarchs," Msgr. Magee said. Presenting his dissertation, Msgr. Magee said that already in the 1960s the former Father Joseph Ratzinger, now Pope Benedict, had identified a need to draw a distinction between the pope's roles as

Cont. on page 15

FINANCIAL REPORT

EPISCOPATE SUPPORTERS

Marina Ficken, McLean, VA $200.00
Audrey Huston, Michigan Center, MI $200.00
Rev Fr & Psa Remus Grama, Cleveland, OH ... $150.00
Attorney Daniel Miclau, Fairview Park, OH $100.00
Carmen Valentino, Philadelphia, PA $100.00
Mary Valentino, Philadelphia, PA $100.00
Mary Robosan, Shelby Twp, MI $50.00
M/M Stephen Shonn, Youngstown, OH $50.00
Rev Fr & Psa Bill Clark, Prescott, AZ $40.00
Kathleen Podoba-Lind, Willoughby, OH $40.00

GENERAL DONATIONS

St George Cathedral, Southfield, MI $766.00
(2005 envelope collections)
Atty Daniel Miclau, Fairview Park, OH $100.00
(Vatra Land Purchase)
Dr Aurel Lupulescu, Southfield, MI $50.00
Mary Ann Zarb, Bloomfield Hills, MI $50.00
Fred & Patricia Klus, Wixom, MI $50.00
Florence & Bobby Westerfield, Warren, MI $30.00
Frances Nasea, Redford, MI $25.00
Drs Marius & Alis Vidinas,
Farmington Hills, MI $25.00
Michael & Lilianna Schester,
Macomb Twp, MI $10.00
Dita Sandru, Southfield, MI $10.00
Vasil & Dolly Turkus, Center Line, MI $5.00

MEMORIAM

Marie Farca, Yardley, PA $50.00
(IMO George Micu)
Margareta Brad, Palantine, IL $25.00
(IMO Cristine Muntean)
M/M Dan Calin, Libertyville, IL $25.00
(IMO Christine Muntean)
John Zakhi, Ft Wayne, IN $25.00
(IMO wife, Ruth Zakhi)

EPISCOPATE ASSESSMENTS (DUES)

Sts Peter & Paul, Dearborn Hts, MI $25,200.00
St Mary, Chicago, IL $22,560.00
St Dimitrie, Bridgeport, CT $19,200.00
Descent of the Holy Spirit, Warren, MI $18,240.00
St George Cathedral, Southfield, MI $15,840.00
Holy Trinity, Miramar, FL $15,000.00
Holy Nativity, Chicago, IL $13,540.00
Holy Trinity, Los Angeles, CA $12,300.00
St George Cathedral, Regina, SK $11,220.00
St Dumitru, New York City, NY $10,800.00
St Mary, Falls Church, VA $9,600.00
Holy Cross, Alexandria, VA $9,480.00
St Mary, Anaheim, CA $9,180.00
Presentation of Our Lord, Fairlawn, OH $9,060.00
St Mary Cathedral, Cleveland, OH $8,220.00
Holy Cross, Hollywood, FL $6,960.00
St George, Toronto, ON $6,900.00
Holy Cross, Hermitage, PA $6,480.00
Descent of the Holy Spirit, Elkins Park, PA ... $6,240.00
St Mary, Elmhurst, NY $6,180.00
St Mary, St Paul, MN $5,100.00
St Mary, Calgary, AB $4,740.00
Sts Michael & Gabriel, Middle Village, NY ... $4,680.00
Holy Resurrection, Hayward, CA $4,500.00
Holy Resurrection, Warren, OH $4,440.00
St Nicholas, Alliance, OH $4,440.00
St John the Baptist, Kitchener, ON $4,320.00
St George, Winnipeg, MB $4,260.00
Descent of the Holy Spirit, Merrillville, IN $4,020.00
St John the Baptist, Phoenix, AZ $4,020.00
Sts Michael & Gabriel, Sacramento, CA $4,020.00
St Mary, Portland, OR $3,480.00
St Anne, Jacksonville, FL $3,420.00
St Thomas, St Louis, MO $3,240.00
Holy Trinity, Vancouver, BC $3,120.00
St George, Canton, OH $3,100.00
St Elias, Ellwood City, PA $2,940.00
St Raphael of Brooklyn, Detroit, MI $2,820.00
St Joseph Hazleton, PA $2,700.00
St Nicholas, Regina, SK $2,340.00
St Anne, Claremont, CA $2,160.00
Three Hierarchs, Flushing, NY $1,800.00
Annunciation, Grand Rapids, MI $1,500.00
Sts Constantine & Elena, Indianapolis, IN $1,775.13
St Andrew, Pittsburgh, PA $1,260.00
St George, Dysart, SK $1,020.00
Descent of the Holy Spirit, Assiniboia, SK $1,000.00
St John, Woonsocket, RI $1,000.00

DEPARTMENT OF MISSIONS

Three Hierarchs, Bellevue, WA $4,680.00
(Mission Assessment 2006)
St Stephen the Great, Clearwater, FL $1,290.00
(Mission Assessment 2005)
Holy Cross, London, ON $1,200.00
(Mission Assessment 2005)
St Mary, Quincy, MA $1,050.00
(Mission Assessment 2006)
St Philothea, Hagerstown, MD $400.00
(Mission Assessment 2006)

World Church News

Cont. from page 14

pastor of the universal church and as patriarch of the Latin-rite Catholic Church. After the split of the churches of the East and West, Msgr. Magee said, in the West "an understanding of ecclesial authority cast increasingly in juridical rather than sacramental terms seemed to render the patriarchal role comprehensible only as a delegation or emanation from papal authority." The Philadelphia priest said Franciscan Father Adriano Garuti, a former official at the Congregation for the Doctrine of the Faith and a professor at the Pontifical Lateran University, had written that if the pope is referred to as one of the Christian patriarchs it downplays his universal authority. Msgr. Magee argued, however, that in addition to his universal ministry the pope is head of a "particular church" — the Latin-rite Catholic Church — distinguished by its own liturgy and discipline. Maintaining a distinction between the pope's role as head of the universal church and as a patriarch, Msgr. Magee said, could be seen as protecting and opening up "the rightful place of other particular churches within catholicity."

Fr. Grama É

Cont. from page 7

While at Holy Trinity, Fr. Grama served as Orthodox Chaplain and instructor at Youngstown State University, co-chaplain of St. Basilês workers, sponsor of the International Institute in Youngstown, Ohio and was a member of the Youngstown Clergy Association and the Eastern Orthodox Menês Association. Since 1997 he has served as the External Affairs Representative of the Romanian Orthodox Episcopate of America/OCA. He has also been a member of the Episcopate Council and a member of the Episcopateês Commission on Religious Art. Father Grama has also served in an executive position on the Greater Cleveland Orthodox Clergy Council. He serves as an instructor during the Vatra Summer Camp and as a lecturer at Ohio State University, Cuyahoga Community College and Notre Dame College and was a member of the Cuyahoga Community College Advisory Board. In recent years Fr. Grama headed several local campaigns for International Orthodox Christian Charities (IOCC) and organized the Ohio Western Pennsylvania Deanery celebration of the 20th Anniversary of the Consecration of Archbishop Nathaniel with a banquet to benefit the Archbishopês Charity Endowment Fund. He speaks Romanian, French and Russian and has published several books and articles on Romanian history, iconography and theology. Fr. Grama has been a member of Notre Dame Collegeês Eastern Church Planning Committee since 1990.

The exhibit will run from March 30th through April 30th, 2006 and may be viewed during library hours: Monday-Thursday 9 a.m.-10 p.m. ; Friday-Saturday 9 a.m.-5 p.m.; Sunday 1 p.m.-10 p.m. For more information, contact Karen Zoller at 216-373-5267 or kzoller@ndc.edu, or visit the library website at http://www.notredamecollege.edu/library/ecresourceCenter.htm.

Romanian Language Books on Sale!

BIBLIA MARE	PSALTIREA
$50 each	$30 each
5 or more - $40 each	5 or more - $25 each

Name _____

Address _____

City _____

State/Prov _____ Zip Code _____

Daytime Phone _____

Email _____

___ Biblia @ $50 each (US funds) = $_____

___ Psaltirea @ $30 each (US funds) = $_____

Shipping & Handling + _____

TOTAL $_____

PAYMENT: CHECK (payable to çR.O.E.A.é)
VISA / MASTERCARD

ACCT #_____

EXP. DATE_____ 3 digit V#_____

Mail, fax or call your order:
ROEA, PO Box 185, Grass Lake MI 49240-0185
Phone (517) 522-3656 / Fax (517) 522-5907

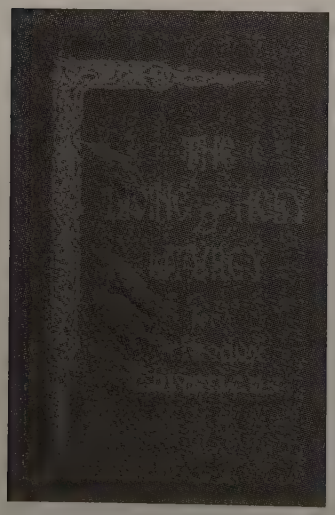

NAME _____

ADDRESS _____

CITY _____ STATE/PROV _____ ZIP CODE _____

DAYTIME PHONE _____ EMAIL _____

_____ **BOOKS** @ $15.00 each (U.S. Funds) = $_____

Add Shipping & Handling + _____

PAYMENT: **TOTAL** $ _____

☐ CHECK (payable to "R.O.E.A.")

☐ VISA / MASTERCARD

ACCT # _____ EXP. DATE_____ 3 digit V#_____

SHIPPING & HANDLING (U.S.)
1 book — $ 4.50
2 books — $ 6.00
3 books — $ 8.00
4 books — $10.00
Orders of 5+ and International Orders contact us for S&H.

Mail, fax or call your order into:
Romanian Orthodox Episcopate, PO Box 185, Grass Lake MI 49240-0185 / phone (517) 522-3656 / fax (517) 511-5907

Cuvânt de Suflet - Ianuarie

"Vom Crede Şi Vom Fi Vii!"

De fiecare dată, prilejul binecuvântat al sfârşitului unui an şi trecerea într-unul nou, ne oferă posibilitatea meditării asupra faptelor săvârşite de fiecare dintre noi în timpul scurs, ca şi asupra gândurilor de viitor, cam cum ar trebui să fim în noul an, cum raportându-ne la Dumnezeu şi la cei din jur, am putea continua şi progresa în ucenicia pe care fiecare dintre noi o împlinim, ca şi clerici sau ca mireni, la altarul lui Dumnezeu şi al semenului. La o asemenea întrebare nu am putea răspunde, fără a ne gândi la rolul fundamental pe care îl are în viaţa fiecăruia, credinţa în Dumnezeu. Considerăm că, la început de an, o scurtă meditaţie asupra rolului pe care credinţa îl ocupă în viaţa noastră, ar putea constitui un fericit prilej de redescoperire de către fiecare în parte, a profunzimii vocaţiei de a fi creştin, în nişte vremuri nu tocmai liniştite.

Dar ce înseamnă pentru noi, creştini ortodocşi români şi americani, trăirea credinţei în Dumnezeu, pe un continent în care modernitatea e la ea acasă? Există vreo opoziţie între progresul tehnicii, între folosirea tehnologiilor avansate, între a trăi în modernitate şi a fi un creştin autentic? Considerăm că trebuie să începem meditaţia noastră, prin a elucida o falsă opoziţie, prezentă din păcate la numeroşi gânditori creştini de astăzi. Dimensiunea vocaţiei urmării lui Hristos, ştim cu toţii din Sf.Scriptură, că are un caracter universal, e menită să cuprindă întreaga lume: "Mergând, învăţaţi toate neamurile..." (Mt. 28,19). Deci indiferent de locul unde pronia lui Dumnezeu ne duce pe fiecare dintre noi, suntem liberi să ne manifestăm credinţa şi am putea spune, că nu un loc anume de pe pământ în sine ne poate împiedica de la manifestarea credinţei, ci voinţa sau libertatea fiecăruia. Modernitatea în sine nu constituie un păcat. Păcat este însă să te foloseşti de modernitate, uitându-L pe Dumnezeu. Să nu pierdem din vedere nici faptul că prin progresele gândirii umane, s-a ajuns astăzi la salvarea a numeroase vieţi omeneşti, prin medicamente sau practici medicale, pe care înaintaşii noştri neştiindu-le au suferit şi au murit în număr mult mai mare decât noi.

Am simţit nevoia corectării acestei false opoziţii dintre a trăi în modernitate şi a-ţi exercita vocaţia de creştin, mai cu seamă că mulţi sunt cei care vorbesc astăzi despre America, ca despre un paradis pur material, lipsit de valori spirituale, un loc impropriu de manifestare a vocaţiei creştine. Răspundem aşadar acestui mod de gândire, spunând că nu modernitatea e rea, ci înţelegerea ei ca pe o realitate lipsită de preocupări spirituale. Nu negăm că există şi asemenea convingeri, însă înaintaşii noştri, românii veniţi în Lumea Nouă de pe la finele secolului al XIX-lea şi începutul secolului XX, se numără printre acele popoare, care trecând Atlanticul, au luat cu ei şi credinţa în Dumnezeu, Evanghelia fiind unul dintre puţinele lucruri prezente în desaga fiecăruia. Pe parcursul anilor, şi noi suntem aceia care am arătat, construind biserici, făcând fapte bune în jur, închegând comunităţi bisericeşti, că a trăi în America, sau a trăi în modernitate nu se opune trăirii credinţei în Dumnezeu, ci implică dacă vreţi, manifestarea credinţei, ca un mod de a-I mulţumi lui Dumnezeu pentru toate.

În rândurile ce urmează, doresc să înţelegem importanţa credinţei în Dumnezeu, avându-l drept călăuzitor pe Sf. Ioan Teologul şi Evanghelistul. Dincolo de catalogarea acestuia ca "teolog al iubirii", nu greşim în a-l numi nici "teolog al credinţei." Şi aceasta pentru că, sensurile profunde ale credinţei pe care le găsim în Evanghelia sa, fidelitatea cu care ne reproduce gândirea Mântuitorului Hristos, ne îndreptăţesc acest lucru.

Într-o lume însetată de cunoaştere, aflăm că cel ce crede în Domnul "nu va înseta niciodată." (In 6, 35) şi că toţi cei ce cred în El, au primit puterea de a deveni fii ai lui Dumnezeu (In 1, 12). Tot Sf. Ioan Evanghelistul ne spune că, lucrarea lui Dumnezeu în noi se arată în a crede că Hristos este "Acela pe Care El L-a trimis." (In 6, 29). De fapt, tot ceea ce s-a scris în Sf. Scriptură "s-a scris ca să credeţi că Iisus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu şi crezând, să aveţi viaţă în numele Lui." (In 20, 31). A nu crede că Hristos este Fiul lui Dumnezeu, înseamnă a muri în păcate (In 8, 24), şi aceasta pentru că El este învierea şi viaţa; cel ce crede în El, chiar dacă va muri, va trăi. (In 11, 25).

Sf. Ioan Evanghelistul surprinde un cuvânt al Mântuitorului extrem de relevant pentru trăirea credinţei în vremurile noastre: "Cum puteţi voi să credeţi, când primiţi slavă unii de la alţii, şi slava care vine de la unicul Dumnezeu nu o căutaţi?" (In 5, 44). Ceea ce putem înţelege de aici, este că şi în timpul Mântuitorului existau oameni care-şi însuşeau trăirea credinţei, într-un mod lipsit de autenticitate. Noi nu credem pentru a ne vedea cei din jur cât suntem de credincioşi, ci credem deoarece doar prin credinţă suntem vii, doar crezând ştim cine suntem şi încotro ne îndreptăm. Fără credinţă, suntem fiinţe conştiente, care venim de nicăieri şi ne îndreptăm spre nicăieri. Doar crezând şi raportându-ne la Dumnezeu, la slava Acestuia, şi nu la părerea semenilor despre noi, putem fi credincioşi cu adevărat. Doar astfel nu pierim, ci avem viaţă veşnică (In 3,16).

Credinţa este extrem de importantă, deoarece ea cuprinde adevărul despre Dumnezeu, despre creaţie, chiar despre noi înşine. Ştiind acest lucru, Dionisie Areopagitul spunea că "a cădea din adevăr (adică din credinţă), înseamnă a cădea din existenţă." Cu alte cuvinte, cel ce nu crede se situează în afara mersului firesc al vieţii. Un om fără credinţă devine un om al patimilor, pentru că neavând credinţă, trăieşte fără principii morale. Sf. Ioan Gură de Aur ne încredinţează că, cea mai mare robie pentru un om este robia patimilor, iar Părintele Dumitru Stăniloae afirmă că "patimile sunt un abuz al creaţiei."

A trăi în credinţă trebuie să însemne pentru noi a trăi în iubire, indiferent de ce facem sau cine suntem. Sf. Maxim Mărturisitorul e cel care ne spune că "iubirea e culmea întregii vieţi duhovniceşti, spre care conduc atât

Cont. la pag. 20

Cuvânt De Suflet - Februarie

Iisus Hristos – Nădejdea Noastră!

Nu întâmplător am ales să medităm în această lună asupra virtuţii nădejdii sau a încrederii în Dumnezeu, şi aceasta deoarece evenimentul întâmpinării Domnului pe care tocmai l-am prăznuit, întruchipează această încredere fără margini a dreptului Simeon, nădejdea sa, că nu va pleca din această lume, până când nu-L va ţine în braţe pe Răscumpărătorul oamenilor, pe Mântuitorul Iisus Hristos (Lc. 2, 25-26).

Convinşi că încercarea noastră de a reliefa această virtute capitală pentru viaţa în Hristos a fiecăruia dintre noi, constituie o necesitate stringentă, ne vom opri la înţelegerea acestei virtuţi, îndeosebi asupra gândirii Sfântului Apostol Pavel şi a anumitor Sfinţi Părinţi, deşi referiri cu privire la încrederea în Dumnezeu putem găsi apropape pe fiecare filă a Sfintei Scripturi.

Ne este dat să trăim într-o lume aflată în permanentă mişcare, avântul economic şi tehnologic al umanităţii aproape că-l face pe om să uite că este trecător, să uite că împlinirea existenţei sale ţine mai curând de progresul spiritual, decât de progresul material. Şi totuşi, iată că Biserica Ortodoxă continuă să fie constantă cu propriul ei mesaj mărturisitor, dincolo de timp şi spaţiu. Încrederea în Dumnezeu sau nădejdea, este o virtute căreia Părinţii Bisericii i-au arătat întotdeauna însemnătatea. Propovăduirea acestei virtuţi este aşadar în Biserică, o constantă de aproape două mii de ani.

Ne referim în aceste rânduri în special la perceperea acestei virtuţi de către Sf. Apostol Pavel, deoarece personalitatea sa şi-a pus cu deosebire amprenta asupra înţelegerii întregii învăţături de credinţă a Bisericii. Aproape că majoritatea Sfinţilor Părinţi, şi în cazul înţelegerii încrederii pe care trebuie să o avem în Dumnezeu, preiau învăţături pauline, pe care le dezvoltă, contribuind astfel la evidenţierea aportului major pe care Sf. Apostol Pavel l-a avut în înfrângerea filozofiilor păgâne şi în triumful Evangheliei lui Hristos.

Iisus Hristos, spune Sf. Apostol Pavel, este nădejdea noastră (I Tim 1,1), Cel ce ne-a chemat la o singură nădejde (Efes 4,4), de aceea suntem îndemnaţi să ne bucurăm în nădejde (Rom 12, 12). De ce însă? Pentru că prin nădejde ne-am mântuit (Rom 8, 24).

A dobândi virtutea nădejdii, trebuie să ştim că presupune ancorarea noastră mult mai mult în lumea ce va să vină, decât în lumea în care trăim acum, şi aceasta deoarece petrecerea în timp şi spaţiu este mediul în care de multe ori nedreptatea şi impostura poate fi la loc de cinste, poate trona. De aceea Sf. Apostol Pavel vorbeşte despre o aşteptare în Duh a nădejdii: "Căci noi aşteptăm în Duh nădejdea dreptăţii din credinţă" (Gal 5,5). Creştinul care trăieşte cu nădejde şi încredere în Dumnezeu, nu trebuie să fie neliniştit, pentru că doar cei ce nu au nădejde se neliniştesc (I Tes 4, 13).

Suntem aşadar chemaţi să nădăjduim în special în bunătăţile spirituale, pe care Dumnezeu le-a făgăduit celor ce cred în El, şi în acelaşi timp, să avem convingerea că şi viaţa noastră pământească se află sub pecetea binecuvântării lui Dumnezeu. După cum trebuie să credem tot mai mult, tot aşa trebuie să ne şi punem nădejdea tot mai mult în Dumnezeu, pentru că, tot Sf. Apostol Pavel ne spune, fiecare va deveni după nădejdea sa moştenitor al vieţii celei veşnice (Tit 3,7). Am putea spune că nu există în această lume un sfârşit al încrederii omului în Dumnezeu. E vorba de o virtute care continuă până în momentul în care ne vom odihni în sânurile Părintelui ceresc şi vom lua fiecare plata luptei din această lume. Nu greşim să afirmăm că virtutea nădejdii sau încrederii în Dumnezeu ţine lumea, îl face pe Dumnezeu să nu-şi întoarcă faţa de la creaţia în care se află în desfăşurare odiseea relaţiei Sale cu omul.

Potrivit Sf. Apostol Pavel, apariţia nădejdii se află în relaţie cu suferinţa, răbdarea şi încercarea: "Suferinţa aduce răbdare, răbdarea încercare şi încercarea, nădejde" (Rom 5, 3-4). Iar în alt loc, tot el spune că nădejdea creştină izvorăşte din credinţa în tot ce ne-a făgăduit Dumnezeu (Gal 5,5). Acelaşi lucru îl afirmă şi Sf. Grigore Teologul, că nădejdea îşi trage obârşia din credinţă, precum copacul odrăsleşte din rădăcină.

Cea mai bună însoţire a virtuţii nădejdii creştine se realizează prin asocierea cu frica de păcat. Nădăjduind în Domnul, începând să simţi bucuria spirituală a unei vieţi îmbunătăţite, te face să urăşti păcatul, ca fiind mijloc de pierdere a fericirii dobândite anterior. Astfel, înţelegem afirmaţia Sf. Antonie cel Mare, reprodusă de Sf. Atanasie al Alexandriei: "De acum nu mă mai tem de Domnul, ci îl iubesc!" Sau sfatul pe care Sf. Ioan Gură de Aur îl dădea fiicei sale spirituale, diaconiţei Olimpiada: "Numai un singur lucru este înfricoşător, Olimpiado, numai de o singură tulburare trebuie să ne temem: de păcat!"

Sf. Ioan Scărarul e de părere că, cel ce nădăjduieşte este bogat cu mult înainte de a avea o bogăţie, iar Fericitul Augustin nu înceta să spună cunoscuţilor săi că, a te încrede în tine însuţi înseamnă a nu avea alt ocrotitor în afară de tine însuţi, fiindcă Dumnezeu nu ocroteşte pe cel ce nu-I cere ajutor.

Vă îndem şi prin aceste cuvinte, să vă puneţi întotdeauna nădejdea în Dumnezeu şi să vă sfătuiţi copiii să facă acelaşi lucru. Greutăţile vieţii sunt cu neputinţă de întâmpinat fără o nădejde neclintită în purtarea de grijă a proniei dumnezeieşti. Să nu uităm că Dumnezeu înainte de a fi drept, este şi bun. E gradul suprem de bunătate ce poate exista! În legătură cu bunătatea lui Dumnezeu, îmi face plăcere să mă refer la Fericitul Ieronim, care spunea că Iuda L-a jignit pe Domnul mai puţin vânzându-L, decât îndoindu-se de bunătatea Lui. Cu alte cuvinte, Iuda a pierdut nu atât din pricina nelegiuirii sale, cât din pricina deznădejdii sale în bunătatea lui Dumnezeu.

AS© dori să închei aceste rânduri, exprimându-mi speranţa că aceste îndemnuri ale Bisericii ne vor face pe fiecare dintre noi, să credem mai mult, să ne încredem

Cont. la pag. 20

Prea Sfinţitul Episcop Irineu a Sărbătorit Praznicul Naşterii Domnului în Portland, Oregon City şi Seattle

Din încredinţarea Înalt Prea Sfinţitului Arhiepiscop Nathaniel, Prea Sfinţitul Episcop Irineu a sărbătorit praznicul Naşterii Domnului, în mijlocul credincioşilor din parohiile Sfânta Maria din Portland, Oregon, Pogorârea Duhului Sfânt din Oregon City, Oregon, şi Sfinţii Trei Ierarhi din Seattle, Washington.

După un zbor lung de 5 ore cu avionul, Prea Sfinţitul Irineu, însoţit de Ierodiaconul Sebastian, a ajuns în Portland, unde a fost întâmpinat la aeroport, cu multă bucurie şi căldură, de P.C. Preot Vasile Muntean şi Doamna Preoteasă. A doua zi, în Ajunul Crăciunului la ora 4:00pm, Prea Sfinţitul Irineu a slujit Slujba Vecerniei la parohia Sfânta Maria din Portland, unde a fost întâmpinat de P.C. Preot Cosmin Vinţ şi credincioşii parohiei, cu tradiţionala pâine şi sare, copiii oferindu-i flori. La sfârşitul Vecerniei, Ierarhul a ţinut un cuvânt de învăţătură şi a transmis tuturor celor prezenţi, urări de bine cu ocazia Sfintelor Sărbători. Biserica a fost neîncăpătoare datorită numărului mare de credincioşi care au venit la Vecernie pentru a se bucura de prezenţa Prea Sfinţitului, şi să asculte concertul minunat de colinde, susţinut de corul Parohiei Sfânta Maria.

În ziua de Crăciun, Prea Sfinţiul Irineu a slujit Dumnezeiasca Liturghie la Parohia Pogorârea Duhului Sfânt din Oregon City, unde sluşeşte ca paroh P.C. Preot Vasile Muntean, care în ultimii ani, cu mare sacrificiu şi prin contribuţia şi dragostea bunilor credincioşi, a ridicat din temelie o minunată biserică, care anul acesta va fi sfinţită cu ocazia Hramului Pogorârii Duhului Sfânt (Rusalii).

La Dumnezeiasca Liturghie a participat un număr mare de credincioşi, care au dat şi răspunsurile la Liturghie. La sfârşit, Prea Sfinţitul Irineu a ţinut un cuvânt de învăţătură şi a înmânat la recomandarea Părintelui Paroh Vasile Muntean, diplome de apreciere tuturor ctitorilor şi donatorilor care au contribuit la construcţia noii biserici. A urmat un program de colinde cu participarea "Moşului", care a oferit daruri şi pachete copiilor prezenţi la Biserică. După agapa creştină oferită cu multă dragoste de credincioşii parohiei, P.S. Irineu, a făcut mai multe vizite în casele credincioşilor care au dorit să-l aibă ca oaspete pe Ierarhul lor.

În seara de Crăciun, cina s-a servit acasă la părintele Vasile, unde au participat o parte a membrilor Consiliului Parohial şi au discutat cu Prea Sfinţitul Irineu, detalii privitoare la sfinţirea bisericii din data de 17-18 iunie 2006.

A doua zi de Crăciun, P.S. Irineu a slujit Sfânta Liturghie la Parohia Sfânta Maria din Portland, împreună cu P.C. Preot Paroh Cosmin Vinţ, P.C. Preot Vasile Muntean, P.C. Preot Nikola Todorovic de la biserica Sârbească şi Ierodiaconul Sebastian. La sfârşitul slujbei, Prea Sfinţitul a ţinut un cuvânt de învăţătură şi a felicitat pe toţi cei prezenţi. A urmat un frumos concert de colinde şi un banchet festiv de Crăciun, oferit cu multă bucurie de reuniunea doamnelor, în sala socială a bisericii. A avut loc o întâlnire cu membrii Consiliului Parohial şi s-a stabilit ca pe 29 aprilie 2006 în Sâmbăta luminată, să aibă loc sfinţirea bisericii Sfânta Maria. În după-masa aceleiaşi zile, Prea Sfinţitul Irineu s-a deplasat la Seattle, unde a fost întâmpinat cu multă bucurie de P.C. Preot Paroh Ioan Cătană. În ziua de 27 decembrie, ziua pomenirii Sf. Mucenic şi Arhidiacon Ştefan, s-a slujit Sfânta Liturghie începând cu ora 12:30pm în biserica rusă (unde este găzduită Misiunea), la care au participat un număr mare de credincioşi. La Sfânta Liturghie, pe lânga Prea Sfinţitul Irineu, au participat P.C. Preot Paroh Ioan Cătană, P.C. Preot Vasile Muntean, P.C. Preot Cosmin Vinţ şi Ierodiaconul Sebastian Dumitraşcu. Răspunsurile la Sfânta Liturghie au fost date de un grup coral format din credincioşii parohiei, care la sfârşit au susţinut şi un frumos concert de colinde strămoşeşti. P.S. Irineu a ţinut un cuvânt de învăţătură şi a mulţumit P.C. Părinte Ioan Cătană de frumoasa primire, dar şi de realizările din ultimul timp, prin cumpărarea proprietăţii unde va avea loc construcţia noii biserici pentru comunitatea românească din Seattle. A urmat o agapă creştinească în sala bisericii, după care Prea Sfinţitul Irineu împreună cu o parte a membrilor Consiliului Parohial, au vizitat noua proprietate. După vizitarea proprietăţii, Prea Sfinţitul dimpreună cu membrii Consiliului Parohial, au fost invitaţi la cină, în casa familiei Nicolae Mureşan, unde s-au discutat noi programe de viitor a parohiei Sfinţii Trei Ierarhi.

Mulţumind lui Dumnezeu pentru aceste zile de aleasă sărbătoare petrecute cu multă bucurie în mijlocul comunităţii româneşti din Oregon şi Washington, rugăm pe Cel Atotputernic să facă parte tuturor de alese împliniri, sănătate şi tot binele, acum la început de an.

Sincere şi alese mulţumiri Prea Cucernicilor Preoţi, care ne-au primit cu multă dragoste, precum şi bunilor noştri credincioşi, devotaţi Bisericii lui Hristos şi tradiţiilor neamului nostru românesc.

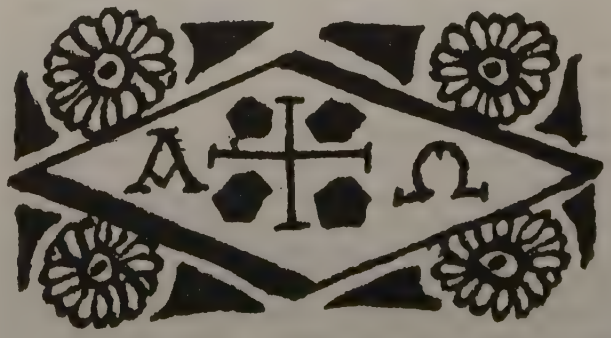

Sărbătoarea Epifaniei — Botezul Domnului — Prăznuită de Prea Sfinţitul Episcop Irineu în Comunitatea Românească din Toronto-Canada

Cu bucurie duhovnicească, în după-amiaza zilei de joi, 5 ianuarie 2006, Prea Sfinţitul Episcop Irineu a plecat de la Vatra spre Toronto, însoţit de Ierodiaconul Sebastian Dumitrascu. Ajunsi la Toronto, Prea Sfinţitul Irineu a fost întâmpinat cu multă căldură de P.C. Preoţi Ioan Bunea şi Ionel Cudriţescu. În dimineaţa zilei de 6 ianuarie, ziua de Bobotează, credincioşii parohiei Sf. Gheorghe au întâmpinat pe Prea Sfinţitul Irineu cu tradiţionala pâine şi sare. După intrarea în frumoasa şi impunătoarea biserică, s-a început Dumnezeiasca Liturghie, urmată de sfinţirea aghiazmei mari, unde toţi creştinii prezenţi au primit sfinţire şi binecuvântare. La sfârşitul slujbei, Prea Sfinţitul Irineu a ţinut un cuvânt de învăţătură cu ocazia acestei mari sărbători, iar P.C. Părinte Paroh Ioan Bunea, a mulţumit Ierarhului şi tuturor celor prezenţi la această sfântă sărbătoare. După-amiaza aceleiaşi zile, Prea Sfinţitul Irineu a făcut o vizită părintească acasă la Părintele Ioan Bunea, unde s-a bucurat de ospitalitatea D-nei Preotese Mihaela Bunea.

A doua zi, de pomenirea Sfântului Ioan Botezătorul, Prea Sfinţitul Irineu a slujit Sfânta Liturghie la Misiunea Sfântul Ioan Evanghelistul, unde este paroh P.C. Părinte Ionel Cudriţescu, fiind primit şi aici cu multă căldură de credincioşii adunaţi la Sfânta Biserică. A avut loc Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie, continuată de Sfinţirea Mare a Apei cu ocazia Bobotezei, iar la sfârşit, Prea Sfinţitul a ţinut un cuvânt de învăţătură şi a mulţumit tuturor de călduroasa primire, împărtăşind tuturor binecuvântări la început de an. După slujbă, Prea Sfinţia Sa a participat la o agapă creştină, acasă la Părintele Cudriţescu, unde a fost primit cu multă bucurie şi ospitalitate de Doamna Preotească Maria Cudriţescu.

Duminică 8 ianuarie 2006, Prea Sfinţitul Irineu a slujit din nou Sfânta Liturghie la Biserica Sf. Gheorghe, unde a participat un număr mare de credincioşi, Prea Sfinţitul ţinând un înălţător cuvânt de învăţătură şi făcând tuturor cele mai bune urări de bine, la început de an nou. După slujbă a avut loc o agapă creştinească împreună cu membrii Consiliului Parohial, oferită cu multă dragoste de Reuniunea Doamnelor din Parohie, unde s-a discutat despre lucrările de amenajare şi modificare a intrării oficiale în biserică, şi despre sfinţirea bisericii Sfântul Gheorghe, într-un viitor apropiat.

Mulţumim pe această cale P.C. Preoţi Ioan Bunea şi Ionel Cudriţescu, Doamnelor Preotese, Consiliilor Parohiale, şi tuturor bunilor noştri credincioşi, pentru frumoasa primire şi ospitalitatea tradiţional românească de care au dat dovadă, cu ocazia acestei vizite duhovniceşti a Prea Sfinţitului Irineu.

Dumnezeu să răsplătească dragostea şi bunătatea tuturor acelora care sprijină şi ajută Biserica lui Hristos, Mântuitorul lumii.

Participant

Cuvânt - Ianuarie *Cont. de la pag. 17*

curăţirea de patimi, cât şi efortul ascetic de dobândire a virtuţilor." Îmi face o deosebită bucurie să mă refer în acest context, la cartea unui preot misionar catolic, Werenfried van Straaten, intitulată "Acolo unde Dumnezeu plânge." În aceasta, el înţelegea vocaţia de a fi creştin, ca pe o manifestare a iubirii, prin ajutorarea celor din jur "imperativul vocaţiei mele este să şterg lacrimile lui Dumnezeu pretutindeni acolo unde El plânge... fără îndoială că nu în cer, ci pe pământ. Dumnezeu plânge în sufletele celor care azi suferă şi suspină. Nu putem să-L iubim pe El fără să ştergem lacrimile lor..." Să fim aşadar fiecare în parte, în parohia noastră, la locul nostru de muncă, cei prin care Dumnezeu şterge lacrimile de pe faţa celor aflaţi în suferinţă. Şi când spun aceasta nu mă refer munai la întrajutorarea materială. Să ştiţi că e mare nevoie astăzi de un cuvânt sau de un sfat sincer, pe care fratele de lângă noi îl aşteaptă. De multe ori un sfat, o destăinuire făcută cu sinceritate în faţa unui om care îţi prezintă încredere, valorează mai mult decât ceea ce-ţi poate oferi materia.

Fie ca Dumnezeu să reverse în sufletele noastre, la acest început de an, puterea de a crede fără poticnire, puterea de a iubi fără margini şi puterea de a ne găsi sau regăsi încrederea reciprocă acolo unde este nevoie. Cu toţii facem parte dintre cei fericiţi de Domnul, după cuvântul spus către apostolul Toma: "Pentru că M-ai văzut, ai crezut. Fericiţi cei ce n-au văzut şi au crezut!" (In 20, 29). În această fericire, de a ne şti cu toţii în credinţa cea mântuitoare a Ortodoxiei, având certitudinea că cerul se pogoară în bisericile noastre, să credem cu statornicie în Cel ce e învierea şi viaţa, în Hristos Domnul (In 11, 25).

+IRINEU, Episcop Vicar

Cuvânt - Februarie *Cont. de la pag. 18*

mai mult în Dumnezeu şi să ne iubim mai mult aproapele. Parafrazându-l pe Horia Roman Patapievici, care spunea că, lipsa lui Dumnezeu nu poate fi niciodată suplinită prin excesul de înlocuitori, să căutăm fiecare să cultivăm mult mai mult valorile spirituale ale credinţei noastre, neuitând evident nici de necesităţile materiale. Să nu inversăm aşadar această ordine, ci să ne punem nădejdea în Dumnezeu, cu convingerea că vieţuind după voia Lui, pronia cerească ne va scoate din orice neajuns. Să ţinem aşadar cu neclintire mărturisirea nădejdii, căci credincios este Cel ce a făgăduit (Evr 10, 23).

+IRINEU, Episcop Vicar

Vizita Prea Sfinţitului Episcop Irineu la Washington 28-30 ianuarie 2006

Sâmbătă 28 ianuarie 2006, în biserica Sfânta Cruce din Washington a avut loc botezul micuţului Matei Nicolae, fiul Domnului Ambasador Sorin Dumitru Ducaru, la orele 1:00pm biserica fiind plină de invitaţii care au dorit să fie prezenţi la această bucurie a familiei Ducaru. Sfânta Taină a Botezului a fost săvârşită de către Înalt Prea Sfinţitul Arhiepiscop Nicolae, Prea Sfinţitul Episcop Irineu, P.C. Preot Paroh Gheorghe Calciu şi Ierodiaconul Sebastian Dumitraşcu. Bucuria a fost deplină în inimile tuturor, în după amiaza aceleaşi zile, toţi cei prezenţi fiind invitaţi la o recepţie oferită la Reşedinţa Ambasadei Române, în cinstea şi onoarea noului botezat Matei Nicolae Ducaru.

Duminică, 29 ianuarie 2006, Prea Sfinţitul Irineu a slujit Sfânta Liturghie în biserica Sf. Cruce împreună cu P.C. Părinte Gheorghe Calciu şi Ierodiaconul Sebastian, în cadrul căreia, din încredinţarea IPS Arhiepiscop Nathaniel, a hirotesit pe tânarul Bogdan Maxim întru citeţ, pe seama parohiei Sfânta Maria din Falls Church, Virginia, iar la sfârşit a ţinut un cuvânt de învăţătură pentru toţi cei prezenţi. În seara aceleaşi zile, Prea Sfinţitul Irineu a fost oaspetele Familie Domnului Ambasador Sorin Dumitru Ducaru.

Luni, 30 ianuarie 2006, de Sărbătorea Sfinţilor Trei Ierarhi, Vasile, Grigorie şi Ioan, Prea Sfinţitul a săvârşit Sfânta Liturghie împreună cu P.C. Preot Gheorhe Calciu şi Ierodiaconul Sebastian, la sfârşitul căreia a ţinut cuvânt de învăţătură referitor la rolul şi viaţa sfântă a celor trei mari Ierarhi pe care Biserica Ortodoxă îi prăznuieşte în această zi. După Sfânta Liturghie, Prea Sfinţitul Irineu împreună cu toţi cei prezenţi, s-au deplasat la noua proprietate, unde a avut loc sfinţirea crucii şi a locului unde va fi construită noua Biserică Ortodoxă Română din Washington cu hramul Sfântul Apostol Andrei, cel care a adus mesajul Evangheliei în ţinuturile din sudul României. Proprietatea, este locată în cea mai bună şi frumoasă zonă a oraşului şi a fost cumpărată prin jertfa şi dragostea membrilor parohiei Sfânta Cruce, în prezent vechea biserică fiind neîncăpătoare, astfel încât este necesară construirea unei catedrale şi a unui Centru Cultural Românesc în Capitala Americii.

La slujba de binecuvântare a terenului şi ridicarea Sfintei Cruci pe proprietatea viitoarei biserici, a participat cu multă bucurie şi Domnul Sorin Dumitru Ducaru, Ambasadorul României la Washington, care a şi făcut cu această ocazie, o donaţie substanţială. Prin cuvintele rostite de Prea Sfinţitul Irineu la această slujbă, a reieşit că astăzi a avut loc o zi istorică în viaţa parohiei şi a comunităţii româneşti din Washington prin rostirea primei rugăciuni şi binecuvântări pe locul unde va fi ridicată biserica lui Dumnezeu. A urmat o agapă creştină oferită cu multă dragoste, acasă la familia cunoscutului baschetbalist român Gheorghe Mureşan.

Dumnezeu să binecuvinteze acest început, şi să trimită oameni care să ajute şi să contribuie cu ajutorul lor la ridicarea Bisericii Sfântul Apostol Andrei. Felicitări şi mult curaj tuturor celor care se vor implica în acest mare proiect de suflet al Bisericii şi neamului.

Participant

Programul Vizitei Prea Sfinţitului Episcop Irineu în Florida — 3-13 februarie 2006

Primul popas duhovnicesc pe care Prea Sfinţitul Irineu l-a efectuat în Florida, a fost la Misiunea Sfântul Ştefan Cel Mare din Clearwater, unde duminică 5 februarie 2006 a săvârşit Sfânta Liturghie împreună cu P.C. Preot Romulus Barr şi Ierodiaconul Sebastian. La Dumnezeiasca Liturghie au participat peste 60 de persoane şi răspunsurile la strană au fost date de către credincioasele parohiei. Prea Sfinţitul Irineu a ţinut un cuvânt de învăţătură şi a încurajat credincioşii pentru o mai puternică unitate şi susţinere a misiunii şi chiar formării ei în viitor, într-o parohie numeroasă, deoarece în acea zonă locuiesc foarte mulţi români, şi pentru păstrarea credinţei şi tradiţiilor noastre strămoşeşti şi a identităţi noastre ca români pe continental american. A avut loc la sfârşitul slujbei, o agapă frăţească unde au participat toţi cei prezenţi şi s-au bucurat de prezenţa Prea Sfinţitului Irineu. S-a discutat cu toţi cei prezenţi, planuri de viitor pentru cumpărarea unei proprietăţi unde va fi ridicată biserica închinată Sfântului Ştefan cel Mare. Bucuria a fost deplină în inimile şi sufletele tuturor, rugând pe Prea Sfinţitul să mai vină în mijlocul lor, deoarece prezenţa Ierarhului aduce mai multă însufleţire şi încurajează comunitatea pentru creşterea ei duhovnicească. În după-amiaza aceleaşi zile, Prea Sfinţitul Irineu a vizitat mai multe familii de credincioşi din zona Tampa şi Sarasota.

La data de 12 februarie 2006, s-au împlinit 22 de ani de la Consacrarea Bisericii Ortodoxe Româneşti Sfânta Treime din Miramar, Florida. În fiecare an, în această perioadă, Preotul şi Credincioşii parohiei sărbătoresc împreună şi mulţumesc lui Dumnezeu pentru toate darurile şi binecuvântările revărsate asupra parohiei şi a comunităţii. Anul acesta, data de 12 februarie s-a potrivit să fie chiar în zi de duminică, iar la invitaţia P.C. Părinte Protopop Dumitru Viorel Sasu, Prea Sfinţitul Episcop Irineu a participat la această aniversare. Înainte de slujba Vecerniei, Prea Sfinţitul Irineu a efectuat o vizită părintească P.C. Părinte Ioan Sfera de la parohia Sfânta Cruce din Hollywood, unde în ultima perioadă s-au efectuat lucrări noi de împodobire şi înfrumuseţare a

Cont. la pag. 24

EDUCAREA CREŞTINĂ A FAMILIEI

Ianuarie
Sfântul Nichita Zăvorâtul
31 Ianuarie

"Zăvorâţi" sau "închişi" se numeau călugării care, pentru un timp mai îndelungat se închideau în chiliile lor ne mai având legătură cu nimeni, petrecându-şi timpul în post, rugăciune, citirea cărţilor sfinte, ducând o luptă spirituală şi fizică foarte dificilă. Cei ce treceau cu bine prin aceaste încercări, primeau haruri deosebite. Citim în Vieţile Sfinţilor pe Ianuarie despre un frate din Mănăstirea Pecersca, pe nume Nichita care de mai multe ori i-a cerut voie egumenului să trăiască zăvorât, însă egumenul ezita să-i dea aprobarea gândindu-se că Nichita este prea tânăr pentru o încercare atât de grea şi că ar fi mai bine să mai aştepte un timp. Dar Nichita: "ceea ce a voit a şi făcut, căci închizându-se, a astupat uşa şi petrecea, rugându-se, fără să iasă. Însă nu după mult timp n-a scăpat de cursele diavolului, căci în vremea cântării sale, auzea glas rugându-se împreună cu el, şi-i venea bună mireasmă negrăită. "(Vieţile Sfinţilor). Nichita a crezut că un înger al Domnului se roagă odată cu el şi a spus că vrea să-l vadă. Atunci diavolul, spunând că el este Dumnezeu şi nu poate fi văzut, i-a a promis că-i va trimite îngerul lui, iar Nichita i-a promis că va asculta de înger. Deci diavolul, luând chip de înger a venit la Nichita şi i-a spus: "De acum, tu să nu te mai rogi, ci citeşte cărţi şi te vei afla cu Domnul vorbind, şi vei da cuvânt folositor celor ce vin la tine, iar eu de-a pururea mă voi ruga Făcătorului tuturor pentru mântuirea ta "(Vieţile Sfinţilor).

Nichita, păcălit de diavol, nu se mai ruga şi i se părea ca îl aude pe înger rugându-se şi pentru el. Iar el citea din cărţi, primea oameni la el să le dea sfaturi, ba chiar le spunea despre viitor. Dar ceea ce făcea el, fără să-şi dea seama, nu era de la Dumnezeu, ci de la diavol. Este ştiut că diavolul îi ajută pe unii să ghicească lucrurile rele care s-au petrecut în trecut, pentru că cei care le-au făcut, le-au săvârşit sub influenţa lui. De asemenea, el poate spune ghicitorului unele lucruri rele ce se vor întâmpla în viitor pentru că ştie pe cine poate să-l determine să facă aceste lucruri rele. Ne mai rugându-se, Nichita învăţase pe dinafară tot Vechiul Testament şi celor ce veneau să-i ceară sfatul le vorbea numai din Vechiul Testament, dar niciodată nu vorbea din Noul Testament şi nici pe alţii nu-i lăsa să vorbească. Atunci călugării şi-au dat seama că Nichita este înşelat de diavolul şi strângându-se mai mulţi episcopi şi oameni sfinţiţi s-au rugat mult pentru el. Iar Dumnezeu, în mila Lui, l-a scos de sub influenţa diavolului. "Apoi, scoţând pe Nichita afară, îl întrebau ca să le spună ceva din Vechiul Aşezământ, iar el se jura că n-a citit acele cărţi, pe care mai înainte le ştia pe de rost. Ba încă nici un cuvânt nu ştia, încât abia l-au învăţat pe el slovele". Când Nichita şi-a revenit, şi-a cerut iertare de la Dumnezeu şi a dus mai departe o viaţă sfinţită, pentru care, a devenit, mai târziu, episcop al Novgorodului şi a primit de la Dumnezeu darul facerii de minuni "căci odată, fiind secetă, s-a rugat lui Dumnezeu şi a căzut ploaie din cer. Asemenea şi aprinderea cetăţii, cu rugăciunile sale a stins-o; şi multe alte minuni făcea."(Vieţile Sfinţilor).

Sfântul Nichita a trecut la Domnul în ziua de 31 Ianuarie 1098, iar în anul 1551 "s-au aflat moaştele arhiereului Nichita, întregi şi nerisipite, care şi până astăzi izvorăsc multe tămăduiri celor ce merg cu credinţă acolo"(Vieţile Sfinţilor). Sfântul Nichita se sărbătoreşte pe 31 Ianuarie al fiecărui an.

Întrebări pentru părinţi:

- Sfântul Nichita nu a ascultat de sfatul egumenului său. Oare noi cerem sfatul preoţilor noştri, sau dacă aceştia ne dau un sfat ţinem cont de el? Oare nu ni s-a întâmplat ca în lupta noastră spirituală să întâmpinăm greutăţi, uneori având impresia că ne rugăm în zadar, alteori simţind un gol în inimă, alteori simţind o bucurie mângâietoare de la Dumnezeu iar alteori simţind o falsă bucurie sau o păcătoasă mândrie "ce bun sunt eu şi ce mult m-am rugat"?
- Oare nu ni s-a întâmplat fiecăruia din noi să ne spunem rugăciunea şi în timpul atât de scurtei rugăciuni gândul nostru să fugă aiurea, ba la datoriile care trebuie plătite, ba la ce avem de cumpărat, ba la ce a zis cutare sau cutare, ba la filmul pe care abia l-am văzut la televizor? Dacă nouă, adulţilor, ni se întâmplă acestea, atunci ce s-o întâmpla în sufletele copiilor noştri?
- Este bine să stăm de vorbă cu preotul nostru, să ne mărturisim, să-i spunem necazurile noastre sufleteşti. Dar oare nu cumva l-am vorbit pe preot de rău în prezenţa copiilor şi acum copii nu mai au încredere în îndrumarea lui spirituală? Nu cumva i-am lăsat pe copiii noştri numai sub îndrumarea greşită a televizorului şi a prietenilor deprivându-i de îndrumarea Bisericii?
- Ceea ce a vrut diavolul de la Nichita a fost renunţarea la rugăciune. Când, înşelat, Nichita a renunţat să se roage, s-a rupt legătura dintre el şi Dumnezeu şi atunci diavolul a făcut ce a vrut cu el. Din experienţa dureroasă a sfântului Nichita ne dăm şi noi seama cât de importantă este rugăciunea pentru salvarea sufletelor noastre. Şi totuşi, de câte ori nu am renunţat la rugăciune pe motiv că suntem prea grăbiţi sau prea obosiţi, sau lasă, că ne mai rugăm şi altă dată sau că se roagă bunicile noastre şi pentru noi? Şi de câte ori nu am renunţat să spunem rugăciunea împreună cu copiii noştri, întâi că acum tocmai este un film bun la televizor, apoi că e deja târziu şi sunt obosiţi? Dumnezeu ne dă, dar în traistă nu ne pune. El ne-a dat rugăciunea şi ne-a învăţat să ne rugăm, dar nu ne

Cont. la pag. 24

EDUCAREA CREŞTINĂ A FAMILIEI

Februarie
Sfânta Mare Muceniţă Fotinia şi cei împreună cu dânsa
26 Februarie

Domnul nostru Iisus Hristos, trecând prin Samaria s-a oprit la fântâna lui Iacob şi a cerut unei femei samaritene să-I dea apă. La mirarea femeii că un iudeu îi cere apă , Iisus Hristos îi răspunde: "Dacă ai fi cunoscut darul lui Dumnezeu şi Cine este Cel Ce-ţi cere: Dă-mi să beau!, tu ai fi cerut de la El şi El ţi-ar fi dat apă vie", apoi îi explică: "Tot cel ce va bea din apa aceasta, iarăşi va înseta; dar cel ce va bea din apa pe care Eu i-o voi da, nu va mai înseta în veac, că apa pe care i-o voi da Eu se va face într-însul izvor de apă curgătoare spre viaţa veşnică "Femeia cere această apă, Iisus Hristos o trimite să-şi cheme bărbatul, iar la răspunsul ei că nu are bărbat, Iisus Hristos îi spune: "Bine ai zis că nu ai bărbat, că cinci bărbaţi ai avut, iar cel pe care-l ai acum nu-ţi este bărbat "(Ioan, 4: 10, 13, 14, 17. 18). Această femeie a fost botezată în ziua de Rusalii împreuna cu cei 2 fii ai ei şi cele 5 surori. Numită de către Iisus Hristos "Fotinia", dânsa predica Evanghelia în Cartagina împreună cu fiul mai mic Iosi. Fiul cel mare, Victor, pentru vitejia lui a fost numit voievod al Italiei. Trimis de către Nero să-i persecute pe creştini el face opusul, propovăduind creştinismul şi botezându-l pe însuşi ducele Italiei, Sebastian. Auzind Nero acestea, cere ca toţi creştinii să fie aduşi la Roma spre judecată. Iisus Hristos se arată creştinilor, pentru a-i întări, iar lui Victor îi spune: "De azi înainte, numele tău va fi Fotinos, căci prin tine se vor lumina mulţi şi vor crede în Mine; iar tu întăreşte cu cuvintele tale pe Sebastian, spre mărturisire, căci fericit şi binecuvântat va fi cel ce se va nevoi până la sfârşit" (Vieţile Sfinţilor pe Februarie).

Sfânta Fotinia, Iosi, surorile ei şi mulţime de creştini s-au dus la Roma să-l confrunte pe Nero. Tot acolo au fost aduşi Fotinos şi Sebastian pentru judecată. Creştinii au fost supuşi la multe chinuri şi multe minuni s-au făcut spre slava lui Dumnezeu. Nero şi-a schimbat tactica. A pregătit o cameră din aur cu masă de aur, toate obiectele de aur, brăţări de aur, etc şi a pus-o pe Fotinia împreuna cu surorile ei în această cameră spunându-le că dacă renunţă la Iisus Hristos tot aurul va fi al lor. Încă a pus-o şi pe fiica sa Domnina în această cameră să o convingă pe Fotinia să renunţe la creştinism. Fotinia însă, îi vorbeşte fetei despre Iisus Hristos, iar aceasta se botează împreună cu cele 100 de sclave ale ei şi îşi ia numele de Antuza, apoi dă ordin ca tot aurul din camera să fie împărţit săracilor.

Din ordinul lui Nero, creştinii au fost puşi într-un cuptor care fusese preîncălzit şapte zile. După 3 zile de şedere acolo, când s-a deschis cuptorul creştinii erau nevătamaţi.

Tot din ordinul lui Nero, vrăjitorul Lambadie a dat otravă creştinilor, dar aceştia nepăţind nimic vrăjitorul a spus că va face o otravă şi mai puternică şi dacă nici de data aceasta creştinii nu mor, el va crede în Iisus Hristos. Bând toţi creştinii şi a doua otravă şi rămânând nevătamaţi, vrăjitorul şi-a ars cărţile şi s-a botezat. Furios, Nero a ordonat să i se taie capul.

Aruncaţi să moară într-o puşcărie plină cu şerpi veninoşi, şerpii au murit, iar creştinii L-au văzut pe Domnul nostru Iisus Hristos, au fost încurajaţi şi au fost vindecaţi de rănile lor, iar oamenii liberi se duceau să-i vadă, să primească învăţătura creştină şi să se boteze. După trei anii băieţii şi surorile Sfintei Fotinia au fost omorâţi în chinuri, iar Sfintei Fotinia i s-a jupuit pielea de pe trup şi a fost aruncată într-un puţ. "Dar ea, fiindcă a rămas singură şi nu s-a încununat cu cununa mărturisirii împreună cu ceilalţi mărturisitori, se mâhnea şi se ruga pentru aceasta pe Dumnezeu, care s-a arătat ei şi, pecetluind-o cu semnul cinstitei şi de viaţă făcătoarei cruci de trei ori, a făcut-o sănătoasă de rănile ei. Şi după multe zile, lăudând şi binecuvântând pe Dumnezeu, şi-a dat în mâinile Lui cinstitul şi sfântul ei suflet"(Vieţile Sfinţilor pe Februarie)

Sfânta Mare Muceniţă Fotina şi cei împreună cu dânsa se sărbătoresc în fiecare an pe 26 Februarie.

Întrebări pentru părinţi:

- Oare noi şi copiii noştri ne putem numi "purtători de lumină" aşa cum a fost numită femeia samarineană? Credem noi şi copiii noştri din tot sufletul în Iisus Hristos? Fotinia a început prin a învăţa cât mai mult apoi a început ea însăşi să propovăduiască Evanghelia. Încercăm noi să ştim cât mai mult despre religia noastră?
- Îi încurajam pe copiii noştri să meargă la biserică şi să asculte cu atenţie predica? Am citit noi şi au citit copiii noştri cel puţin Noul Testament? Le-am povestit copiilor mai mici întâmplări din Noul Testament? Chiar copiii foarte mici se simt mai liniştiţi când au o icoană pe perete şi atunci când înainte de culcare, împreună cu mămica şi tăticul spun rugăciunea de seară.
- Ne-am îngrijit să avem la Biserică o bibliotecă religioasă? Exista o mulţime de cărţi ortodoxe bune atât în limba română cât şi în limba engleză. Ne-am străduit să procurăm astfel de cărţi, să le citim noi şi copiii noştri şi apoi să discutăm despre ele?
- Am cerut noi ajutorul lui Dumnezeu pentru a-i face pe copii noştri buni creştini? Ne-am rugat la Dumnezeu să le dea sănătate, să le dea reuşită la examene, să-i ajute să-şi găsescă un servici bun, dar ne-am rugat vreodată "Doamne, salvează sufletele copiilor noştri! Doamne, salvează-ne sufletele!"?
- Venim de la servici supăraţi că ne-a certat şeful, apoi

Cont. la pag. 24

Educarea - Ianuarie

Cont. de la pag. 22

poate obliga să o facem. Noi avem libertatea de a alege, deci, ce alegem noi? Dacă noi ne rugăm şi copiii noştri se vor ruga. Dacă noi nu ne rugăm nici copiii noştri nu se vor ruga. Ne putem noi permite luxul de a renunţa la rugăciune? Dacă suntem nebuni şi nu ne pasă de sufletele noastre, da. Dacă vrem salvarea noastră şi a copiiilor noştri, nu. "Dar nu mă pot ruga..." Atunci, roagă-te la Dumnezeu să te ajute să te rogi. Vorbiţi cu preoţii dumneavoastră. Am întâlnit un om care îmi spunea, cu tristeţe, că el nu se poate ruga şi că dacă e la o masă şi înainte de mâncare mesenii încep să spună Tatăl Nostru el simte nevoia să iasă afară. Sunt cazuri grave, dar sunt. Nu vă pierdeţi nădejdea. Rugaţi-L pe Dumnezeu să vă ajute să vă rugaţi. În cele mai multe cazuri, însă, e vorba de nepăsare, de nepăsarea noastră faţă de Dumnezeu. El ne-a dat viaţă şi ne ţine în viaţă dar cât timp ne merge bine, ce ne pasă ? De câte ori nu ne-am gândit: dacă ne merge bine, ce să mai pierdem timpul cu rugăciunea? Este timpul să ne luăm privilegiul şi datoria de a ne ruga în serios, este timpul să luăm hotărârea clară de a ne spune rugăciunile cum trebuie, la vreme şi din tot sufletul nostru atât noi cât şi fiecare membru al familiei noastre. Bineînţeles că o să avem greutăţi, că vor fi tot felul de piedici şi ispite, dar putem spune "Doamne, ajută-mă să mă rog" şi "Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul Lui Dumnezeu, miluieşte-mă pe mine păcătosul" sau şi mai simplu: "Doamne, miluieşte-ne !" şi Dumnezeu se va milostivi de noi şi ne va ajuta.

Maica Preoteasă

Educarea - Februarie

Cont. de la pag. 23

ne supărăm pe copiii noştri pentru lucruri de nimic, la rândul lor ei se supără pe noi pentru că noi ne-am supărat pe ei şi uite aşa nu mai putem să ne rugăm cum trebuie şi uite aşa viaţa devine din ce în ce mai grea şi mai mizerabilă când de fapt ar putea să fie altfel. Am putea trece cu vederea micile greşeli ale copiilor, am putea să discutăm cu dragoste despre marile greşeli ("ai greşit, hai să vedem unde este greşeala şi cum putem să o reparăm; eşti copilul meu şi sunt lângă tine şi la bine şi la rău"). Tot ce ne trebuie este dragoste, tot ce ne trebuie este să ne iubim copiii şi copiii să ştie că-i iubim şi să ştie că atunci când fac o greşală pot să vină să ne spună, cu părere de rău, iar noi îi vom ierta aşa cum şi Tatăl din cer ne iartă pe noi. Copiii noştri pot deveni purtători de lumină, dar asta depinde de noi. Dacă noi le dăm ceartă, ură, întuneric, ei vor purta cu ei ceartă, ură, întuneric. Dacă noi le vom da iertare, iubire, lumină, ei vor purta cu ei şi vor da celor din jur iertare, iubire, lumină. Să ne rugam la Dumnezeu să ne ajute să dăm copiilor nostri ceea ce este drept în faţa lui Dumnezeu.

Maica Preoteasă

Programul Vizitei ...

Cont. de la pag. 21

bisericii, cu iconostas nou şi icoane de o frumuseţe rară.

Sâmbătă seara la ora 7:00pm a avut loc slujba vecerniei oficiată de către P.C. Protopop Dumitru Viorel Sasu şi P.C. Părinte Ioan Sfera, împreună cu Ierodiaconul Sebastian Dumitraşcu, la care Prea Sfinţitul Irineu a asistat din tronul arhieresc. La sfârşitul slujbei de seară Ierarhul a ţinut un cuvânt de învăţătură celor prezenţi şi a scos în evidenţă realizările efectuate în cei 22 de ani la parohia Sf. Treime, precum şi personalitatea Familiei Corneliu şi Rucsanda Bota, ctitorii acestei bisericii. Totodată a felicitat pe Părintele Protopop Dumitru Viorel Sasu, pe Părintele Radu Romulus şi pe toţi cei prezenţi cu ocazia aniversării. Sfânta Liturghie a început la orele 10:30 dimineaţa, când Prea Sfinţitul Irineu înconjurat de mulţimea de credincioşi adunaţi la această sărbătoare, a slujit împreună cu P.C. Preot Paroh Dumitru Viorel Sasu, P.C. Preot Romulus Radu, veteranul acestei comunităţi în vârstă de 95 de ani care încă slujeşte cu multă râvnă şi dragoste de biserică, şi cu Ierodiaconul Sebastian. La sfârşitul slujbei, Prea Sfinţiul Irineu a ţinut un cuvânt de învăţătură despre semnificaţia Evangheliei din duminica respectivă ("a Vameşului şi Fariseului"), iar P.C. Părinte Protopop a mulţumit Prea Sfinţitului Irineu şi tuturor celor prezenţi. A urmat în sala socială o masă festivă pregătită cu multă dragoste de Reuniunea Doamnelor, unde au participat aproape toţi cei prezenţi la Dumnezeiasca Liturghie şi deasemeni, P.C. Părinte Ioan Sfera cu familia şi o parte din credincioşii de la Parohia vecină Sfânta Cruce.

La acest ceas anivesar, rugăm pe Bunul Dumnezeu să-şi reverse toate darurile şi binecuvântarea Sa peste Preoţii şi Credincioşii acestei comunităţi, făcându-le tuturor parte de sănătate şi împlinirea bunelor dorinţe.

La Mulţi şi Binecuvântaţi Ani!

Participant

SOLIA — THE HERALD
PO BOX 185
GRASS LAKE MI 49240-0185
USA

Periodicals Postage Paid at Jackson and additional offices

**********AUTO**MIXED ADC 481

SAMPLE
ORTHODOX INSTITUTE LIBRARY
2311 HEARST AVE
BERKELEY CA 94709-1319

S#126
P#396